

899
K. 3117
BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.

BUCOLICORUM GRAECORUM
THEOCRITI BIONIS MOSCHI
RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS

RECENSUIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

EDITIO SECUNDA.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΚΑΤΑΤΤΕ

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXI.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

A. Griechische Autoren.

Aeliani opera, 2 voll.	Mk. 9 —	Isaeus	Mk. 1 20
— varia historia	— 90	Isocratis orationes, 2 voll.	2 70
Aeneae comment.	1 35	Iulianus, 2 voll.	6 75
Aeschinis orationes	— 90	Luciani opera, 3 voll.	6 30
Aeschylī tragoediae	1 20	Lycophronis Alexandra	1 80
Aesopicae fabulae	— 90	Lycurgus	— 60
Anacreon	1 —	Lydas de ostentis	2 70
Andocidis orationes	1 20	Lysiae orationes	1 20
Anthologia lyrica	4 50	Manetho	1 50
Antiphontis orationes	2 10	Maximi et Ammonis carmina	1 80
Apollodorus	1 —	Metrologici scriptores, 2 voll.	5 10
Apollonii Rhodii Argonaut.	1 —	Nicephori opuscula	3 30
Appiani hist. Romana. Vol. I.	4 50	Nicomachus Gerasenus	1 80
Archimedis opera. Vol. I.	6 —	Nonnus, 2 voll.	9 —
Aristophanis comediae, 2 voll.	3 —	Onosander	1 20
Aristoteles de part. animal.	1 80	Pausanias, 2 voll.	3 60
— de arte poetica	— 60	Philostrati opera, 2 voll.	8 25
— physica	1 50	Pindari carmina	1 —
— Ethica Nicom.	1 80	Platonis dialogi, 6 voll.	10 50
Arriani expeditio Alex.	1 20	Plotinus, 2 voll.	6 —
— scripta minora	1 —	Plutarchi vitae, 5 voll.	8 40
Athenaeus, 4 voll.	12 —	Plutarchi moralia. Vol. I	1 80
Babrii fabulae	— 60	Polemon	1 —
Bucolici Graeci	— 60	Polyaenus	4 50
Cebetis tabula	— 60	Polybius, 4 voll.	10 80
Demosthenis orationes, 3 voll.	4 50	Porphyrus	1 80
Dinarchi orationes	1 —	Proclus	6 75
Dio Cassius, 5 voll.	13 50	Quintus Smyrnaeus	1 50
Dio Chrysostomus, 2 voll.	5 40	Rerum natur. Script. Graeci. Vol. I.	2 70
Diodorus Siculus, 5 voll.	15 75	Rhetores Graeci, 3 voll.	9 —
Dionysius Halic. 4 voll.	10 80	Simeon Seth.	1 80
Epaeorum Graec. fragmenta. I.	3 —	Sophoclis tragoediae	1 50
Erotici scriptores, 2 voll.	7 50	Stobaei florilegium, 4 voll.	9 60
Eudociae violarium	7 50	— eclogae, 2 voll.	6 —
Euripides, 3 voll.	5 70	Strabo, 3 voll.	6 —
Eusebius. Vol. I—IV	15 —	Themistii paraphrases, 2 voll.	6 —
Fab. Rom. graece conscr. Vol. I.	3 75	Theodorus Prodrum	— 50
Heliodorus	2 40	Theophrastus Eresius, 3 voll.	6 60
Herodianus	1 20	Theophrasti characteres	1 20
Herodoti historiae, 2 voll.	2 70	Theo Smyrnaeus	3 —
Hesiodus	— 45	Thucydides, 2 voll.	2 40
Hesychius Milesius	— 75	Xenophontis expeditio Cyri.	— 75
Historici graeci min. Vol. I & II	8 25	— Editio major	1 20
Homerus. 2 voll. 4 Partes &	— 75	— historia graeca	— 90
— — m. Einl. v. Sengebusch & vol.	2 25	— institutio Cyri	— 90
Hymni Homerici	— 75	— commentarii	— 45
Hyperidis orationes	1 35	— scripta minora	— 90
Iliadis carmina XVI, ed. Köchly	3 —	Zonaras. 6 voll.	15 75
Iosephus Flavius, 6 voll.	12 60		

B. Lateinische Autoren.

Ammianus Marcellinus. 2 voll. Mk. 7 20	Censorinus	Mk. 1 20
Anthimi epistula	Ciceronis opera ed. Klotz. 11 voll.	22 35
Anthologia lat. Vol. I. fasc. I & II	Ciceronis opera ed. Müller. IV. 1—3a.	2 10
Augustinus de civit. Dei, 2 voll.	— — II. 1.	2 10
Avulularia ed. Peiper	Ciceronis oration. selectae. 2 voll.	1 50
Boetii libri de inst. mathem.	Ciceronis oratt. XVIII. ed. Eber-	
— de consolatione libri V	hard et Hirschfelder.	2 —
— comm. in Aristot. 2 voll.	Ciceronis epist. select. Pars I & II	2 50
Caesaris commentarii ed. Dinter,	— — ed. Wesenberg. 2 voll.	6 —
Vol. I. II. III. & Vol.	Commodianus. Part. I & II.	2 70
— Ed. minor (in 1 vol.)	Cornelius Nepos	— 30
— de bello Gallico. Ed. min.	Curtius Rufus	1 20
— de bello civili. Ed. minor	Dares Phrygius	1 20
— Felix	Dictys Cretensis lib. VI	1 50
— Iulii Propertii carmina	Dracontii carmina	1 20
—	Eutropius	— 30
—	Florus et Ampelius	1 —

899

A φ

BUCOLICORUM GRAECORUM

THEOCRITI BIONIS MOSCHI

RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS.

RECENSUIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

EDITIO SECUNDA.

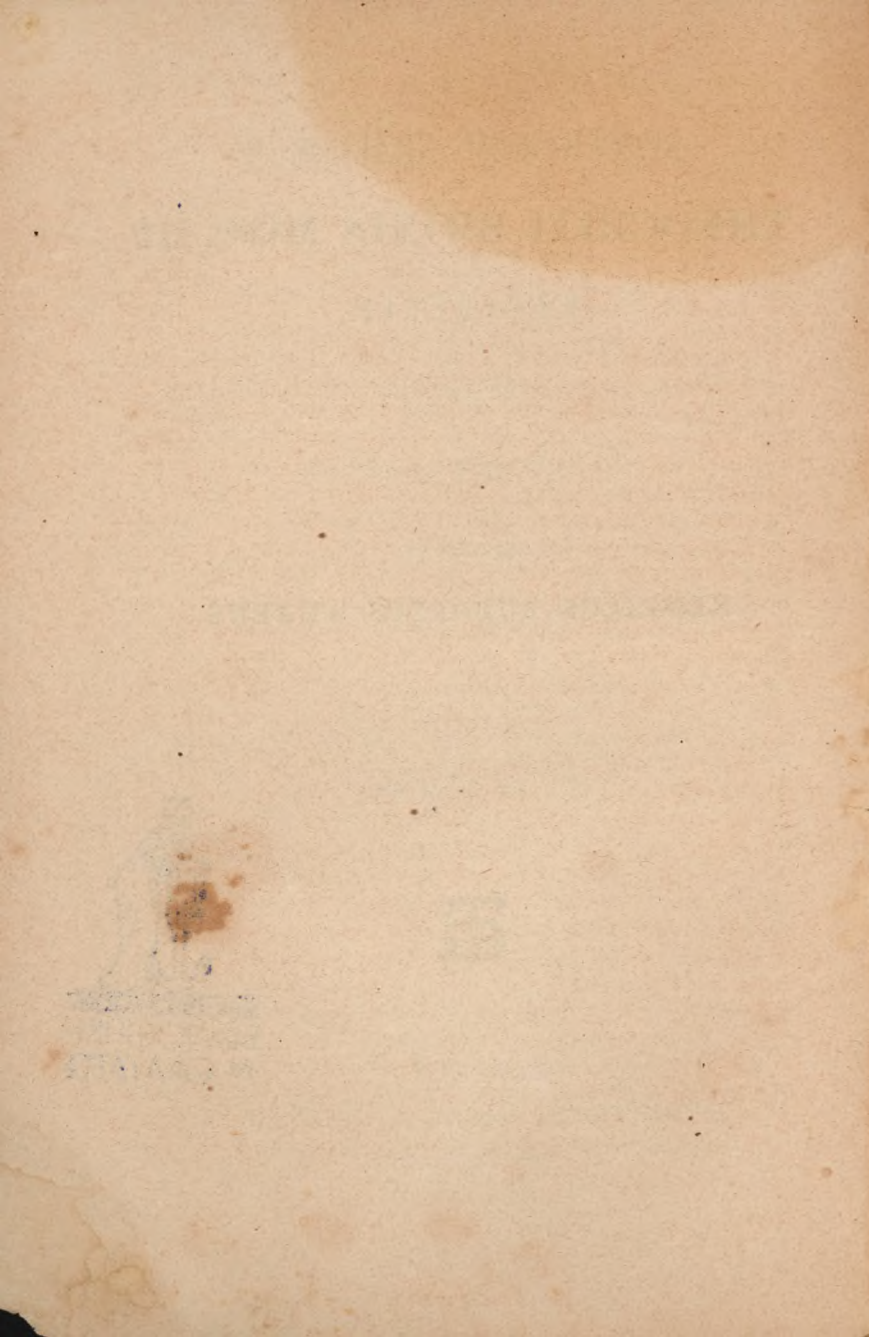

LIPSIAE.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXI.

PRAEFATIO EDITIONIS SECUNDAE.

Contigit ut prioris editionis, quae a. 1850 lucem vidit, exemplaribus divenditis novam parari oporteret, quo tempore maioris Bucolicorum Graecorum editionis tomus primus, textum cum apparatu critico continens, fere absolutus erat. Itaque huius recensionem plurimis ab illa priore diversam iterare placuit, nisi quod et sphalmata quaedam tolli poterant et lectiones in Addendis editionis maioris probatae recipi. Quum vero haec nova recensio complura exhibeat, quae commentariis et lexicis destituentibus tirones, partim adeo viros non indoctos morari possint, utile visum est lectionum novatarum, quarum sensus minus in aperto positus est, brevem interpretationem praemittere.

THEOCRITUS.

Id. I, 9. οἷς deminutivum vocis οἷς, ut ἀμνός ἀμνίς. — 45. πυρραῖος i. q. πυρρός, ut ἐρνυθαῖος = ἐρνυθρός, cf. Lobeck. Paralipp. p. 319. — 55. αἰολίχος deminutivum Doricum adiectivi αἰόλος, ut IV, 20. πυρρίχος a πυρρός. Ibid. θᾶμα Dorice pro θέαμα, cf. Diall. Gr. II. p. 342. — 62. ἐκλήθειν, oblivionem iniicere, cf. Buttm. Gr. II. p. 233. — 89. λαδρά i. e. χλευαστικῶς, vid. Philol. VII. p. 416. — 106. Θυμβρίδος. Intellige regionem prope Syracusas sitam. — 110. Ἑλίκας i. e. Καλλιστοῦς. — 123. ἐξ ὀρθῶν sc. ὀμμάτων, cf. V, 36. et Soph. O. R. 538. ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν.

Id. II, 4. ποθείκει Dorice pro προσήκει, cf. Diall. II. p. 344. 586. — 24. λᾶκος pro λῆκος, cf. Hesych. λᾶκος (leg. λᾶκος), ἥκος, ψόφος. — 31. χαλκέον Dorice pro χαλκεῖον, cf. Diall. II. p. 188. — 60. καθυπερπετέρω ᾗς ἔτι καὶ νῦν, invicti (veneficiis) usque adhuc, cf. εἰς ἔτι καὶ νῦν Lu.

cian. de sacrif. c. 14. — 84. ἐξάλλαξε, *mentem meam alienavit*, vid. Philol. VII. p. 423. — 106. ἀέρσα Dorice pro ἔρση, ἔερση, Diall. II. p. 51. — 111. Intelligo „*aspectu suo efficiens, ut oculos in terram defigerem*.“ — 121. Iunge περιελικτάν. — 127. τὰ φίλα euphemice. — 150. ἀτρεχές Dorice pro ἀτρεκές, Diall. II. p. 83. — 151. ἀκράτως sc. κνάθους.

Id. III, 21. λίπος hypocoristice ut μύρον AP. V, 113. — 26. Aposiopesis: „*et si non moriar* — (sc. in complexum tuum properabo). *Quod vero ad te pertinet* (i. e. tibi), *dulce est*“ sc. me mori. — 28. ποτεμάξατο i. e. προσήνεγκε, ἀπέδωκε. — 29. πῆχυσ ὀμαλός, *cubitus planus* ideoque platagonio imposito et percusso sonum non reddens. — 30. ἡ Γράϊω, filia Γραίου.

Id. IV, 13. δ' pro δὴ et ita saepius. — 22. κακογρόσμων, i. e. κακοφάγος a stirpe ΓΡΑ, unde ἔγρας Callim. fr. 250, πολύγρος, γράστις. — 32. Κρότωνα pro Κρότων. Ad καλεῖ cf. Hom. Od. ρ, 382 seqq. — 47. ἐλξῶ, cf. ad II, 4. — 61. „*Ad mortarium in opere erat*“ obscoene, cf. μακτρισμός et ἰγδης, obscoena genera saltationis Poll. IV, 101. EtM. 464, 50. — 63. ὀρίζειν, *confinem esse* Herod. IV, 42.

Id. V, 9. ἀνακλέπτω a simplici κλέπτω non magis differt quam ἀναρπάζω ab ἀρπάζω. — 14. μαυτόν ex μα αὐτόν. — 24. ὀρισδε, *oppignera*, cf. Virg. Ecl. III, 31. *tu dic mecum quo pignore certes*. — 38. κυνάς, *canis femina*, vid. Philol. VII. p. 440. — 43. ὕβος i. e. λάγνος ab ὕς, ut βουῦβος IV, 17. (vid. infr.) a βούς. — 62. ποθέ Dorice pro ποθέν. — 95. λειτός vulgo minus recte λιτός scribitur. — 101. ὤς, *ubi Sicelice*. — 145. κερούτιδες, *lascivae*, vid. Philol. VII. p. 446.

Id. VII, 4. 5. Intellige „*patre Lycore orti, nobilissimo inter populum, ultra vero hunc adeo Chytiae et Chalconis regia stirpe*“. De ἔτ' ἀνωθεν cf. Ammon. p. 48. ἀπόγονος δ' ὁ ἦτοι νίωνεύς ἢ ἔτι ἀποθεν, Plat. Legg. XI. p. 919. πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ τοῖς ἔτι τούτων εἰς τὸ ἄνω γένεσι. — 46. ὄρος εὐρυμέδον est *mons late dominans* i. e. late prospectans, altus, cf. Horat. Ep. I, 11, 26. *locus effusi late maris arbiter*. — 73. ὄρος ἄμφ' ἐπονείτο, *montes circa dolebant*. — 133. οἰναρέησι sc. χαμευνσί, *cubilibus pampineis*. — 153. διεκράνασατε, *aqua vestra fontana temperastis*, Scholl. ἐπηγάσατε.

Id. VIII, 33. πῆποκα Dorice pro πάποτε. — 48. ὦ Dorice pro ὄθεν per attractionem pro ἐκείθεν οὐ.

Id. IX, 13. Iunge ὅσον τι. — 18. ὦ Dorice pro ὄθεν. — 27. ἐγκαγγάσατο κόχλω, cf. Scholl. ἐγάλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου ὀστράκῳ, Hesych. καγγᾶται, ἀτάκτως γελᾷ. — 36. γαθεῦσιν est dat. plur. sc. ὁμασι.

Id. X, 18. χοοῖζεσαι, tibi corrumpit noctem (Plaut. Men. 4, 2, 31.), cf. χοῶζω, χαλίνω. — 48. ὑπνω Dorice pro ὑπνοῦν.

Id. XI, 19. σφηλός i. q. σκληρός vel δοιμύς, cf. Hesych. s. vv. σφηλόν, σφειλόν, ἄσφηλοι, σπηλόν. — 39. μανοφόρως rectius scribitur quam μανν. sensu non diverso. — 57. μασεῦμαι futurum verbi μανθάνω pro μήσομαι a stirpe ΜΗΘ, unde προμηθής, Προμηθεύς all. — 59. πόθ' vid. supra ad V, 62. — 65. πῆποχ' vid. ad VIII, 33. — 66. λεπτύοντα, macrescentem.

Id. XII, 13. Ἰσπνιλος verius scribitur quam εἶσπνηλος eodem sensu. — 35. ἐπιβῶται Ionice pro ἐπιβοᾶται.

Id. XIII, 13. ἐῖκων cf. ad II, 4. — 27. Κιανάν sc. γῆν. — 65. μεταρσία i. q. μετέωρος sc. ῆν. Intellige „navis armamentis instructa et in mare deducta erat, ut qui profecturi essent; sed vela usque ad mediam noctem heroes Herculem expectantes constricta tenebant.“

Id. XIV, 1. 2. ἄλλα τοιαῦτα h. e. πολλὰ χαίρειν, Αἰσχίνα sc. λέγω. — 17. βοῦβος, magnus, quo sensu Sophron Syracusanus βύβος (scr. βῦβος) dixisse traditur EtM. 216, 55., vox a βοῦς derivata ut particula epitativa βοῦ vel βῦ. Ibidem νοχλίας est οἶνος καχλάζων, πορφύρων, vinum fuscum. „Ein ochsiger Rother wurde vertilgt.“ — 38. τὴν ὦ = ἐκείθεν, et μάλα, genae, cf. proverbium hinc illae lacrimae. — 46. οὐδ' εἰ fere non differt a simplici οὐδέ, cf. Arist. Vesp. 352. — 53. ὑπόχαλκος, puella falsa et perfida, cf. Plutarch. Morall. p. 65. A. et Herodian. p. 447. Piers.

Id. XV, 2. αὐτεῖ Dorice pro αὐτοῦ, cf. Soph. O. C. 288. — 18. ταῦτ' i. e. τῇ αὐτῇ = ὡσαύτως. — 25. ἡνίδ' ἐγών, en ego, i. e. prompta sum et parata ad faciendum quod iubes (ad eundem), cf. Callim. h. in Del. 132, Horat. Sat. I, 1, 15. — 27. αἶρε τὸ βᾶμα, tolle pedem, cf. Eurip. Troad. 342. — ἀνιό-

δρουπτε, *loris lacerata*, cf. *μαστιγίας*, *δρουφάς*. Proverbium
 πάλιν αἰ γ. μ. χρ. κ. (cf. proverbium πάλιν ἃ ὕς παρορῶναι),
rursus feles molli somno frui volunt, Eunoe pigritiam notat. —
 37. τὰν ψυχὰν προτέθεικα dictum est ut προδιδόναι τὴν
 ψυχὴν Soph. Ant. 322., προβάλλειν ψυχὴν Eurip. Rh. 183., cf.
 Eurip. Ph. 810. θανάτῳ προτεθέντα. — 40. ἔππος — omisso
 per aposiopesin λακτίζει, quod latet in sequentibus verbis χω-
 λὸν δ' οὐ δεῖ τι γενέσθαι. — 49. ἐξαπάτας κεκροτημέ-
 νοι, in fallaciis exercitati, cf. Scholl., Hesych. s. vv. κρότημα
 et ἄκροτον, Scholl. Arist. Nub. 259. — 73. ἀθαρόως i. e.
 ὑβριστικῶς, cf. Saupp. Epist. Crit. p. 76. — 88. ἐκ νασσᾶν
 sunt νηττῶν παῖδες (ut Theogn. 189. 1112. ἐκ κακοῦ est κακοῦ
 παῖς) vel νητιδεῖς. De usu proverbiali et metaphoricō talium
 dictionum patronymicarum cf. Aristoph. Pac. 1067. ἄλωπεκι-
 δεῦσι et Cratini γαλιδέως apud Hesychium. Sententia igitur
 haec „et sicut anates omnia hiante ore clangentes.“ — 98. πέ-
 ρυτιν Dorice pro πέρυσιν. — 101. Χρυσώ epitheton Vene-
 ris. — 126. 127. Μιλᾶτις Dorice pro Μιλησίς i. q. Μιλη-
 σία. Sententia haec: mulier Milesia et pastor Samius dicent
 „lectus Adonidi stratus noster est,“ h. e. lecti stragula ex opti-
 ma lana Samia textricum Milesiarum arte facta sunt. — 143.
 εἰξέις, vid. ad II, 4.

Id. XVIII, 23. ἐπὶ ἱστῶ, ad telam texendam.

Id. XIX, 61. ἀκρόχλοος, valde pallidus.

Id. XX, 66. ἄμματα ὀρθά h. e. κατ' ὀρθοπάλην. —
 213. κρατέουσι est dat. plur. participii, cui per notum ana-
 coluthiae genus verbum finitum additur pro „καὶ ἐκ κρατέον-
 τος φῦσιν.“

Id. XXI, 1. μαλοπάρανος Aeolice pro μαλοπάρεος
 Diall. I. p. 36.

Id. XXII, 4. ὑπάσσαλος Aeolice pro ὑπόσαλος. — 6.
 κἀντιφίλησ' ἐῶ, et Niciam vicissim mihi hospitium praebere
 sinam. — 15. ἀκίδρας, cf. Cyrill. ἀκιδρός, ὁ ἀσθενής,
 Hesych. ἀκιδρωνάξω (recte Is. Vossius ἀκιδρωπάξω), ἀμ-
 βλυπῶ.

Epigr. VIII, 5. πελωριστός i. e. περιβόητος, cf. He-
 sych. πελωρέυει, φανερώς ποιεῖ (leg. φανερόν), et κελω-

ρύειν, βοαν. — XI, 6. ἀγρεμόνες i. q. ἀγρεστάλικες, cf. Hesych. — XXII, 2. πολλοῖς sc. ἐνιαυτοῖς

B I O.

I. Conferatur huius idyllii editio singularis. — VI, 3. Iunge ποτιμοχθεῖν. — VII, 4. Iunge ποτιδέχεσθαι. — VIII, 1. 2. „non tam timent quam amant,” potius amant quam timent. — XI, 4. χαλεπά i. e. δεινά pro substantivo. — 5. ἀλῆτο Dorice pro ἡλᾶτο. — 7. quod desiderium propulsabat. — XIII, 1. potius Iovis filia quam maris, cf. VIII, 1.

M O S C H U S.

I, 55. Iunge ἀμφιδηνήεντος, circumcirca artificiosi; δηνήεις i. q. τεχνήεις a δῆνος. — 66. 67. Iunge ἔραξε πετηλά i. e. χαμαιπετῇ, χαμαῖζηλα, humilia. — II, 14. βασιλῆα i. e. βασιλεῖα, regiam. — V, 7. δειλοθέτας, escas ponens, inescator ab δέλος, δέλεαρ, δεῖλαρ.

I N C E R T I.

Id. I, 16. ἐν ὕμετέροις κήδεσι i. e. in Orphei Thracis morte. — 38. De aquilis plorantibus cf. Oppian. Ix. I, 2. — 39. ἀλκνονίς i. q. ἀλκνών EtM. 66, 30. Apoll. Rh. I, 1085. αἵ γεσι rarior dativi forma ab αἵγες, τὰ κύματα Δωριεῖς Hesych. De κῆϋξ cf. Oppian. Ix. II, 7. τὰς ᾠδὰς δὲ εἰ καταπαύειν μέλλοιεν (αἱ ἀλκνόνες), κῆϋξ κῆϋξ συνεχῶς ἐπειποῦσαι σιγῶσι. — 60. νομεύει i. q. νομᾶ, animo versat. — 84. ἦρεε, capiebat i. e. delectabat. — 119. οὐ φύγεν ᾠδάν, cantu non absterritus est. — 121. 122. praeter hanc naeniam etiam lacrymis tuum fatum ploro.

Id. II, 44. Iunge μηδὲ τὸν ἄδέα, ne amasium quidem suum.

Id. III, 13. φορμός, crassum piscatorum tegumen, quod his simul pro cervicali erat. — 15. κλήθρα, cf. Hesych. κλήθρα, — μοχλός. — 18. τραφεράν i. e. ἥπειρον. — 36. ut luscinia in silva; lusciniarum ἀγρουπνία proverbialis, vid. Paroemiogr. I. p. 443. — 48. Manus protentas incurvans pisci latum spatium concedebam. — 58. ὀγκίνιον deminutivum vocis ὀγκίνος (male in lexicis ὀγκίνος), uncīnus, hamus.

Id. V, 8. ῥόδα μάλων, *rosae genarum, rubores.* — 24. λᾶθον, *oblivionem afferens*, cf. Hom. Od. δ, 221. φάρμακον — κακῶν ἐπιλήθον ἀπάντων et supra ad Theocr. I, 62. — 47. 48. Construe ἐπερεισάμενος (τῷ λίθῳ) ἄχρῃς γεισιπόδων τοίχῳ. —

Id. VI, 8. νόμος Dorice pro νόμον. Deinde interpretare: „inter Lycomedis filias non attendentes, ne eo quidem quod Achilles in Deidamiae cubiculo dormiebat.“ — 18. ἄειρε, *laudibus extollebat.*

Id. VII, 16. λίνον ἄκριτον, *plaga plurimos sine discriminate excipiens*, cf. Nonn. Dion. XLVIII, 286. (Ἐρωτες) εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι καὶ ἀγρώσσουσι γυναῖκα — 26. κροτέουσι, *crepant.* — 34. μαὐτόν, vid. ad Theocr. V, 14. — 36. „domus pastoribus satis pulchra est, ut novam aedificare non opus sit.“ — 61. *tuis iussis non amplius obedientem.*“

Id. VIII, 23. αὐλάι, *avis nidus*, ut αἰλῖς Hom. Od. X, 470. — 66. φιλοφληνῆς, *nugarum amans*, cf. Hesych. φληῖφος (recte Salmasius φληῖνος) et EtM. 796, 10. 13., ubi male φληνός scriptum, tum φληναφος, φληναφάω.

Id. IX; 1. βοῶν ἐπίουρος i. q. βουκαῖος, *arator boum ope utens.* — 72. ἄγριον i. e. ἀγροίκως. — 103. κωλοπέδαι, ut γυιοπέδαι, χειροπέδαι. Deinde περισταδόν est i. q. περίξ, *circumcirca*; iunge autem περισταδόν ἀμφὶ πόδεσσιν, ut Oppian. Cyn. II, 259. περισταδόν ἀμφιχυνθέντες. Postremo ἐγγὺς ἀπέργων interpretare „in propinquo retinens et a longinqua vagatione prohibens.“ — 114. ἔδνον, *donum*, ut Callim. fr. 193. — 248. εὐκτέανος i. q. εὐκτῆδων, *quae rectas fibras habet*, cf. Thesaur. — 264. ἥχμασσα ab ἐχμάζειν, *constringere.* — 270. ἐκκαπύσαι i. q. ἀποκαπύσαι.

Quae in accentibus a vulgari consuetudine discedunt, eorum fere omnium causas in *Lehrsii Quaestionibus Epicis* expositas invenies.

H. L. Ahrens.

THEOCRITI IDYLLIA.

Idyll. I.

Θύρσις ἢ Ὠιδή.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς, αἰπόλε, τήνη
 ἅ ποτὶ ταῖς παραῖσι μελίσσεται, ἅδὺ δὲ καὶ τὴν
 συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
 αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὴν λαψῇ·
 5 αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, εἰς τὲ καταρρεῖ 5
 ἅ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ καλὸν κροῖστος, ἔστέ κ' ἀμέλεις.

ΑἶΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὦ ποιμὴν, τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχῆς
 τήν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
 αἶκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
 10 ἄρνα τὴν σακίταν λαψῇ γέρας, αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
 τήνᾳς ἄρνα λαβεῖν, τὴν δὲ τὰν ὄϊν ὕστερον-ἐξεῖς. ἄξῃ.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἀῖς ποτὶ τᾶν Νυμφῶν, λῆς αἰπόλε, τεῖδε καθίξας, 12
 14 συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ. 14

ΑἶΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις ὦ ποιμὴν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν 15
 15 συρίσδεν, τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
 ταυῖνα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,

ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι, 13

καὶ οἱ ἄελ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ~~ῥιν~~^{ῥιν} κάθηται.
 ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ, Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγ' αἰείδες
 καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἵκεο ~~Μοί~~^{Μοί}σας, 20
 20 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πελέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
 καὶ τὰν Κρανιάδων^{Δαφν} κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος
 τήνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἱ δέ κ' αἰείσης,
 ὡς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 25 αἶψα δέ τοι δώσῃ διδυματοκόκον ἐς τρεῖς ἀμέλξαι, 25
 25 ἃ δὴ ἔχουσ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἄδεϊ κηρῷ,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρνύεται ὑπόθ' αἰσός,
 30 30 κισσὸς ἐλιχρῦσθ' κεκοῖτῆμένος· ἃ δὲ κατ' αὐτόν
 30 καρπῷ ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τί θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπνυ. πᾶρ δέ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 35 35 νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτὰς· 35
 35 ἀλλ' ὅκα μὲν τήνον ποτιδέρεται ἄνδρα γελᾶσα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δητὰ κυλοιδιώνοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τῶς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 40 40 λεπράς, ἐφ' ἧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 40 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ εἰοκῶς.
 φαίης κα γυίων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
 ᾧ δὲ οἱ ῥῶδήκοντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολιῷ περ ἐόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 45 45 τυτθὸν δ' ὅσσον ἄπωθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος 45
 45 πυρραῖαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἁλώα,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 ἥμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ ἁλώπεκες, ἃ μὲν ἂν ὄρχως
 φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πήρᾳ

~~70~~ πάντα δόλον κεύθεισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
~~50~~ φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὕγρὸς ἄκανθος, 55
~~55~~ αἰολίχον τοι θᾶμα, τέρας τέ τι θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον. τῷ καὶ τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
~~60~~ αἰκά μοι τὸν φίλος, τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰέσῃς.
 κοῦτί τυ κερτομέω. πόταγ' ὠγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδάν
 οὐ τί πα εἰς Ἀῖδαν γε τὸν ἐκλάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

(ᾠδή.)

I. Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 α' Θύρσις ὅδ' ὥς Αἰτνας, καὶ Θύρσιος ἄδ' αἰ φωνά. 65
~~65~~ πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πᾶ ποκα
 Νύμφαι;
 ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδῳ;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' Ἀνάπῳ,
 οὐδ' Αἰτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 70

70 β' Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

β' Πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
 πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75
~~75~~ ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 76

- α' Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες αἰπόλοι ἦνθον· 80
 πάντες ἀνηρώτων, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
 κῆφα· „Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; ἃ δ' ἔτι κώρα
 πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσί φορεῖται.
 80 ζαλῶ σ', ἃ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.“ 85
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 84
- β' „Οἰπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μακάδας οἷα βατεῦνται, 87
 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- 85 β' „Καὶ τὸν δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἷα γελᾶντι, 90
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῇσι χορεύεις.“ 91
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 94
- II. γ' Ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἃ Κύπρις γελώσασα, 95
 λαδρὰ μὲν ἐκγελώσασα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 90 κεῖπε· „τὴν θνὸν τὸν Ἑρωτα κατ' εὖχεο Δάφνι λυγρίζειν·
 ἦρ' οὐκ αὐτὸς Ἑρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- γ' Τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· „Κύπρι βαρεῖα, 100
 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
 95 ἦδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυνκεῖν;
 Δάφνις κῆν Ἀῖδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἑρωτι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς
- γ' „Εἰ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος, ἔρπε ποτ' Ἴδαν, 105
 ἦνθ' Ἑρμᾶς πρῶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
 τίς τυ κατατρύχει; τίνοσ' ὠγαθὲ τόσσον ἔρασσαι;
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 79
- βούτας μὰν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 86
- τὰς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ 92
 ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοῖρας. 93
- ἔρπε ποτ' Ἀγγίσην. τῆνεϊ δρύες, ὧδε κύπειρος, 106

100 ὥραϊος χά' Ἀδωνις ὅπεϊ καὶ μῆλα νομεύει. 109
 αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα, 112
 καὶ λέγει· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχεν μοι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

γ' „ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὥρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
 χαίρεθ'· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν, 105
 οὐκέτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουσα 118
 καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.“ 118
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 122

III. δ' „ὦ Πάν Πάν, εἴτ' ἐσσί κατ' ὥρεα μακρὰ Λυκαίῳ, 110
 εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαῖνάλου, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον 125
 τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπ' ἡρίον αἰπύ τε σᾶμα
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.“
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

ε' „Ἐνθ' ὥναξ καὶ τᾶνδε φέρει πακτοῖο μελίπνον 115
 ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν·
 ἧ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἥδη, 130
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τήνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων, 120
 Δάφνις ὁ τὼς ταύρωσ καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.“ 121
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς. 131

ε' „Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βᾶτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι, 120
 ἅ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκενύθοισι κομάσαι·
 πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνεΐκαι,
 Δάφνις ἐπεὶ θνᾶσκει, καὶ τὰς κύνας ὦλαφος ἔλκοι, 135
 κῆξ ὀρθῶν τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.“

ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι. 107
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 108

καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 111

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 119

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἔτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

- 125 δ' Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀνεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἦθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λῖνα πάντα λελοίπη
ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνις ἔβα ῥόον. ἐκλυσε δῖνα 140
τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἔτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

- 130 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλὰκι Μοῖσαι,
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσω. 145

ΑἰΠΟΛΟΣ.

- Πληρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
πληρές τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
135 ἀδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρετερον ἄδεις.
ἠνίδε τοι τὸ δέπας· θαῖσαι φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·
Ὁρᾶν πεπλυσθαί νιν ἐπὶ κρᾶναισι δοκησεῖς. 150
ὦδ' ἴθι Κισσαίθα, τὸν δ' ἄμελγέ νιν. αἶ δὲ χίμαιραι,
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῇ.

Idyll. II.

Φαρμακεύτριαι.

- Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλι. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
στέφον τὰν κελέβαν φοινικέω οἶος ἁώτῳ,
ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας οὐδὲ ποθεῖκετ,
5 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνᾶκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. 5
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦρά οἱ ἀλλᾶ
ῶχετ' ἔχων ὅ τ' Ἐρως ταχυνὰς φρένας ἄ τ' Ἀφροδίτα.

βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν
 αὔριον, ὥς νιν ἴδω καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ.
 10 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα 10
 φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχε δαῖμον,
 τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
 ἐρχομέναν νεκύων ἀνὰ τήρῃα καὶ μέλαν αἶμα.
 χαῖρ' Ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἅμιν ὀπάδει
 15 φάρμακα ταῦτ' ἐρδοῖσα χερεῖονα μῆτέ τι Κίρκης 15
 μῆτέ τι Μηδείας μῆτε ξανθᾶς Περιμήδας.

I. Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
 Θεστυλί. δειλαία, πᾶς τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 20 ἦρά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα; 20
 πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα „τὰ Δέλφιδος ὅστια
 πάσσω.“

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Δέλφιδος ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἰθῶ· χῶς αὔτα λακὸν μέγαν ἐκπυρὸς ᾗσε,
 25 κῆξαπίνας ἄφθῃ, κούδ' ἐσποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, 25
 οὔτω τοι καὶ Δέλφιδος ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὰ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἀναιδὶ
 κινῆσαι κ' ἀδάμαντα καὶ εἴτι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
 30 Θεστυλί, ταὶ κύνες ἅμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρούονται. 35
 ἃ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκῆον ὥς τάχος ἄχει.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Ἥνιδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἄηται·
 ἃ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρονων ἐντοσθεν ἀνία,
 35 ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν 40
 ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.
 Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω, 28
 ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ.
 40 χῶς δινεῖθ' ὅδε ρόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, 30
 ὥς τήνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέρησι θύρησιν.
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 32
- Ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε πότνια φωνῶ· 43
 εἴτε γυνὰ τήνῃ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνὴρ,
 45 τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσόν ποκα Θησέα φαντί 45
 ἐν Δία λασθῆμεν ἐϋπλοκάμῳ Ἀριάδνας.
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
- Ἴππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι 50
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
 50 ὥς καὶ Δέλφιν ἴδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50
 μαινομένῳ ἱκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαιστρας.
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
- Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὥλεσε Δέλφισ,
 ὧγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
 55 αἰατ' Ἐρως ἀνιარέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροὺς αἶμα 55
 ἐμφυὲς ὥς λμνᾶτις ἄπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
- Σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἶδῶ.
 Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
 60 τᾶς τήνῃ φλιᾶς καθυπερτέρῳ ᾗς ἔτι καὶ νῦν, 60
 καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· „τὰ Δέλφιδος ὅστια μᾶσσῶ.“
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
- II. Νῦν δὴ μούνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;
 ἐκ τήνῃ δ' ἀρξῶ, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
 65 ἦνθ' ἂ τῷ Εὐβούλοιο καναφόρος ἄμιν Ἀναξὼ 65
 ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾷ δὲ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
- ἐκ θυμῷ δέδεμαι, ὃ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ. 61

θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἅ Θευχαρίδα Θραῦσσα τροφὸς ἅ μακαρίτις 70

70 ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἅ μέγαλοιτος
ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
ἀμφιστειλαμένα, τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 75

75 "Ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἧ τὰ Λυκάῃνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τι καὶ Εὐδάμνιππον ἰόντας,
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὴν Σελάνα,
ὥς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80

80 φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Χῶς ἶδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μοι πυρὶ θυμὸς ἰάφθῃ
δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κοῦτέ τι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὥς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνων· ἀλλὰ μέ τις καπνυρὰ νόσος ἐξάλλαξε, 85

85 κείμεαν δ' ἐν κλιντῇρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μεν χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ,
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, ἀντὰ δὲ λοιπὰ
ὅστι' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, 90

90 ἢ ποίας ἐλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾶδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνντο φεύγων.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Χοῦτῳ τᾷ δούλῃ τὸν ἀλαθῆα μῦθον ἔλεξα·

„εἰ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος. 95

95 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν·

τηνεῖ γὰρ φοιτῇ, τηνεῖ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.“

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

100 „Κῆπεί κά νιν ἐόντα μάθης μόνον, ἄσυχά νεῦσον,
κεῖφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ἀφαγέο τᾶδε.“

ὥς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὥς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 105

105 Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
ιδρώς μεν κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἀέρσαις,
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα. 110

110 φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας,
ἕξετ' ἐπὶ κλιντῇρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

„ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθασσα Φιλῖνον,
115 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἥμὲ παρεῖμεν.“

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Ἦνθον γάρ κεν ἐγών, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἐρωτα
ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
120 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέησι περὶ ζώστρησιν ἐλικτάν.“

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἥς φίλα—καὶ γὰρ
ἐλαφρός
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡιθέοις καλεῦμαι— 125
125 εὐδὸν κ', εἴτε μόνον τὸ καλὸν στόμα τευς ἐφίλησα·

εἰ δ' ἄλλᾱ μ' ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῶ,
πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέ·“

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.

130 „Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρῶτον ὀφείλειν, 130
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρᾳ ἐκ πυρὸς εἶλεν
ὧ γύναι ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὐτῶς ἡμίφλεκτον· Ἐρῶς δ' ἄρα καὶ Λιπαραιῶ
πολλάκις Ἀφαιστοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει·“

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα, 135

135 „Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἔτι δέμνια θερμαὶ λιποῦσαν
ἀνέρος·“ ὥς ὃ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθῆς
χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·

καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνεται, καὶ τὰ πρόσωπα 140
θερμότερ' ἧς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἀδύ.

140 ὥς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάννα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
κοῦτέ τι τήνως ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῃ. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας 145

145 μάτηρ τᾶς ἀμᾶς ἀνλητρίδος ἅ τε Μελιξοῦς
σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτραχον ἵπποι
'Αῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῦ φέροισαι·
κεῖπέ μοι ἄλλὰ τε πολλὰ καὶ ὥς ἄρα Δέλφης ἐρᾶται.

κεῖτέ νιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός, 150

150 οὐκ ἔφατ' ἀτρεχὲς ἰδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν ἔρωτος
ἀκράτως ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὥχετο φεύγων,
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τήνᾳ πυκᾷσδειν.
ταῦτά μοι ἅ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθής·

ἧ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
155 καὶ παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.
νῦν δὲ τί δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον;

ἦρ' οὐκ ἄλλό τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἱ δ' ἔτι καὶ με
 λυπεῖ, τὰν Ἀῖδαο πύλαν ναὶ Μοῖρας ἀραξεῖ. 160
 160 τοῖά οἱ ἐν κίστα κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πῶλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε κἄλλοι 165
 165 ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

Idyll. III.

Κ ὦ μ ο ς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλημένε, βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 5 τὸν Λιβυκὸν κνᾶκωνα φυλάσσεο, μὴ τυ κορύψῃ. 5
 ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦρά με μισεῖς;
 ἦρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν; 8
 Τὸν στέφανον τίλαί με καὶ ἀντίκα λεπτὰ ποησεῖς,
 10 τὸν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλὶ φίλα κίσθοιο φυλάσσω 22
 ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοις. 23
 ὦ μοι ἐγὼν, τί πάθω; ἂ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις; 24
 ἦνιδε τοι δέκα μᾶλα φέρω. τηνῶθε καθεῖλον, 10
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὔριοι ἄλλὰ τοι οἰσῶ.
 νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς. 9

- 15 Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἶθε γενοίμαν
 ἅ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν
 τὸν κισσὸν διαδύς καὶ τὰν πτέριν, ἃ τυ πνκάσδει.
- Νῦν ἔγνων τὸν Ἑρώτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας 15
 μαζὸν ἐθήλαξε, δρυμῷ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
 20 ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὅστιον ἄχρῃς ἰάπτει.
- Ὡ τὸ καλὸν ποθοῦσα, τὸ πᾶν λίπος· ὦ κνάνοφρον
 Νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλήσω.
 ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέρψις. 20
- Τὰν βαίταν ἀποδύς εἰς κύματα τηνῷ ἀλευῖμαι, 25
 25 ὥπερ τῶς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
 καίκα μῆποθάνω — τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τέτυκται.
- Ἐγνων πρᾶν, ὅκα μοι μεμναμένῳ, εἰ φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,
 ἀλλ' αὐτῶς ὁμαλῷ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη· 30
- 30 Εἶπε καὶ ἡ Γραίῳ τὰλαθῆα κοσκινόμαντις,
 ἡ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, ὥνεκ' ἐγὼ μέν
 τὴν ὅλος ἔγκειμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.
- Ἡ μὰν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φνλάσσω,
 τὰν με καὶ ἡ Μέρμωνος ἐριθακὶς ἡ μελανόχρως 35
 35 αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
- Ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἦρά γ' ἰδησῶ
 αὐτάν; ἄσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθεῖς.
 καὶ κ' ἐμ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνη ἐστίν.
- Ἰππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἦθελε γᾶμαι, 40
 40 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄννευ· ἡ δ' Ἀταλάντα
 ὥς ἰδεν, ὥς ἐμάνη, ὥς εἰς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.
- Τὰν ἀγέλαν χά μάντις ἀπ' Ὀθρυος ἄγε Μελάμπους
 ἐς Πύλον· ἡ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκκλίνθη,
 μάτηρ ἡ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφρεσιβοίης. 45

- 45 Τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὥρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὐτῶς ὁ Ἄδωνις ἐπὶ πλεόν ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;
Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων, ξαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα, 50
50 ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅς' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰίδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.
ὥς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Idyll. IV.

Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων.

BATTOΣ.

Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἰ βόες; ἦρα Φιλώνδα;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἄλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

BATTOΣ.

Ἢ πάψε κρύβδαν τὰ ποθ' ἔσπερα πάσας ἀμέλγεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.

BATTOΣ.

5 Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ὦχετο χώραν; 5

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφειὸν ὦχετο Μίλων.

BATTOΣ.

Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Κῆμ' ἔφαθ' ἅ μάτηρ Πολυδεύκεος εἶμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Κῶχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἵκατι τουτόθε μῆλα. 10

ΒΑΤΤΟΣ.

Πείσαι κα Μίλων καὶ τῶς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Δειλαῖται δ' αὖται, τὸν βουκόλον ὥς κακὸν εὖρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἥ μὰν δειλαῖταί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

15 Τήνας μὲν δὴ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
τῶστια. μὴ προῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὅκα μὲν νιν ἐπ Αἰσάροιο νομεύω
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι,
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

ΒΑΤΤΟΣ.

20 Λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. αἶθε λάχοιεν 20
τοὶ τῷ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται, ὅκα θύωντι
τᾷ Ἥρᾳ, τοιόνδε· κακογράφων γὰρ ὁ δᾶμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

25 Καὶ μὰν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσχω, 25
καὶ ποτὶ τὸν Ναύαιθον, ὅπει καλὰ πάντα φύοντι,
αἰγίπυρος καὶ κνύξα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ τὰ βόες ὧ τάλαν Αἴγων
εἰς Ἀἶδαν, ὅκα καὶ τὸ κακῆς ἠράσσαιο νίκας,
χὰ σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπάξα.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
30 δῶρον ἐμὶν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτᾶς, 30
κεῦ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρῳ
αὐλέω. ἅ τε Κρότωνα καλεῖ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος
καὶ τὸ ποταῶν τὸ Λακίνιον, εἶπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάξας.
35 τηρεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας 35
τᾶς ὀπλᾶς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, τὰ δὲ γυναικὲς
μακρὸν ἀνάυσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

ᾧ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσπον ἀπέσβης.
40 αἰαῖ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. 40

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χρὴ φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσειτ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωῶσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἶθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
45 τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. 45

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἅ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσακούεις;
εἰξῶ ναὶ τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος ἀντίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἰδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρει.
πεῖ θῆν μοι δοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πατάξω;

BATTOΣ.

50 Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων πὸτ τῷ Διός· ἃ γὰρ ἄκανθα 50
 ἄρμοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖται
 τὰτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἃ πόρτις ὄλοιτο·
 εἰς ταύταν ἐτύπην χασμώμενος. ἦρά ἔλεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τί νιν· ἄδε καὶ αὐτά.

BATTOΣ.

55 Ὅσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει. 55

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰς ὄρος ὅκχ' ἔρπης, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε·
 ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέονται.

BATTOΣ.

Εἰπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει
 τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

60 Ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθῶν 60
 καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἄμος ἐνήργει.

BATTOΣ.

Εὖ γ' ὦνθρῳπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις
 ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ὀρίσδεις.

Idyll. V.

Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἶγες ἐμαί, τήνον τὸν ποιμένα τόνδε Σιβύρτα
 φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθρὸς ἔκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορήτε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

5 Τὰν ποίαν σύριγγα; τὴν γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα
ἐκτάσα σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἄρκει τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

Τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὦλεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβαν νάκος; εἶπε Κομάτα·
10 οὐδὲ γάρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἧς τι ἐνεύδειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὴν δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐ μὰντὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
15 τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος, ἥ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὦνθρωπε μανεῖς εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ μὰν οὐδ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὦγαθὲ Νύμφας,
αἵτέ μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν,
οὐ τεν τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψα Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

20 Αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' ὦν αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
ιερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστέ κ' ἀπείπης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρτισεν. ἡνίδε κείται
ὦριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὴν τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ὄρισδε.

ΛΑΚΩΝ.

25 Καὶ πῶς ὦ κίναϊδε τάδ' ἔσσειται ἐξ Ἰσω ἀμίν; 25
 τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
 αἰγὸς πρᾶτοτόκοιο κακὰν κύνᾳ δήλετ' ἀμέλγειν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἵσσις νικασεῖν τὸν πλατίον ὥς τὸ πεποίθεις,
 σφᾶξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
 30 ὦριφος ἰσοπαλὴς τοι, ἰδ' ὁ τράγος οὔτος ἐρίσδει 30

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ σπεῦδ'· οὐ γὰρ τοι πυρὶ θάλπει. ἄδιον ἄσῃ
 τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα ταῦτα καθίξας.
 ψυχρὸν ὕδωρ τουτεῖ καταλείβεται· ὥδε πεφύκει
 ποία χά στιβὰς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὥδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

35 Ἄλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὴν με τολμῆς 35
 ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὃν ποκ' ἐόντα
 παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἅ χάρις εἰς τί ποθέρπει.
 θρέψαι κα λυκιδεῖς, θρέψαι κυνάς, ὥς ἐ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ
 ἀκούσας
 40 μέμναμ'; ὦ φθονερόν τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρῖον αὐτῶς. 40

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἀνίκ' ἐπύργιζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
 αἶδε κατεβλαχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ βάδιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφείης.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὥδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαῖξῃ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

65 Οὐχ ἔρφῳ τηνεῖ· τουτεῖ δρύες, ὥδε κύπειρος, 45

ὥδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
 ἔνθ' ὕδατος ψυχρῷ κραῖναι δύο· ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
 ὄρουθες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
 τᾷ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑπόθε κώνως.

ΛΑΚΩΝ.

50 Ἡ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς, 50
 αἰκ' ἔνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
 ταὶ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὄσδεις.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

55 Αἰ δέ γέ κα τὴν μόλης, ἀπαλὰν πτέριν ὥδε πατησεῖς 55
 καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
 δέρματα τᾶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνεῶν.
 στασῶ δ' ὅκτω μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 ὅκτω δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

ΛΑΚΩΝ.

60 Αὐτόθι μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθι βουκολιάζεν· 60
 τὰν σαντῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἀμέ,
 τίς κρινεῖ; αἰθ' ἔνθου πόθ' ὁ βουκόλος ὧδ' ὁ Λυ-
 κώπας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
 65 τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλογίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 65

ΛΑΚΩΝ.

Βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὴν κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

Ἰὼ ξένε μικρὸν ἄκουσον

τειδ' ἐνθών· ἄμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστάς ἐστι. τὸ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρύνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

70 *Ναὶ ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάτα* 70
τὸ πλεόν εὐθύνης, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.
ἅδ' ἐ τοι ἅ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὀρῆς φίλε τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

Μή τύ τις ἡρώτη πὸτ τῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα
75 *αἶτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον; ὥς λάλος ἐσσί.* 75

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντισθ' οὔτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κοῦδ' ἐν καυχῶμαι· τύ γε μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

Εἴα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον εὖ πάλιν αὖθις
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἧ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.

(Βουκολιασμός).

ΚΟΜΑΤΑΣ.

80 *Ταὶ Μοῖσαι με φιλεῦντι πολὺ πλεόν ἢ τὸν ἀοιδόν* 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ'
ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἔμ' ὁ Ἀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίον ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρειπει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

85 *Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἴγας ἀμέλγω,*
85 *καὶ μ' ἅ παῖς ποθορῶσα „τάλαν“ λέγει „αὐτὸς ἀμέλ-*
γεις“;

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
 τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
 τὰς αἶγας παρελᾶντα καὶ ἀδύ τι ποπνυλιάζει.

ΛΑΚΩΝ.

90 Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν 90
 ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
 παρ' ῥόδα, τῶν ἄνδηρα· τὰ δ' αἵμασιαῖσι πεφύκει.

ΛΑΚΩΝ.

95 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὁμομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι 95
 λειτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Κῆγῶ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν
 ἐκ τᾷς ἀρκεύθῳ καθελών· τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πεξῶ
 τὰν οἶν τὰν πέλλαω, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

100 Σίττ' ἀπὸ τᾷς κοτίνῳ ταὶ μακίδες· ὧδε νέμεσθε, 100
 ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾷς δρυὸς οὔτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα;
 τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

105 Ἔστι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ, 105
 ἔργον Πραξιτέλεως· τᾷ παιδί δὲ ταῦτα φυλάσσω.

ΛΑΚΩΝ.

Χάμιν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄρχει,
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαῖτε τὸν ἄμῳ,
μὴ μευ λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλους; ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

110 Τοὶ τέττιγες ὀρῆτε, τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίζω· 110
οὐτῶς χύμεις θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Μισέω τὰς δασυνέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτᾶσαι τὰ ποθ' ἔσπερα ῥαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
115 σῦκα κατατρῶγοντες ὑπανέμιοι φορέονται. 115

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἢ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρῶς
εὖ ποτεκιγκλίζεν καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μάν ποκα τειδέ τυ δήσας
Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

120 Ἢδη τις Μόρσων πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παραίσθεν; 120
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.

ΛΑΚΩΝ.

Κῆγῶν μάν κνίζω Μόρσων τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθῶν τὰν κυκλάμινον ὄρουσέ νυν εἰς τὸν Ἄλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

125 Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρεῖτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κραῖθι 125
οἶνω πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκει.

ΛΑΚΩΝ.

ῥεῖτω χῶ Σύβαρις ἀμὶν μέλι, καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
ἀ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

130 Ταῖσι δ' ἐμαῖς ὅτεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια 130
φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὧτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
135 τὰν σύριγγ' ὥρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλησεν. 135

ΜΟΡΣΩΝ.

Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθής.
παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομᾶτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δὲ θύσας
140 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον. 140

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κήγῶν γὰρ ἰδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαῶ
κάτ τῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὧδ' ὀπόκ' ἦδη
ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὑμῖν ἀλεῦμαι.
145 αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὔριον ὑμέ 145
πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθε λίμνας.
οὔτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς

τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὰν ἄμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γε-
νοίμαν,

150 αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

150

Idyll. VI.

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Δαμοίτας.

Δαμοίτας χῶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε συνάγαγον· ἧς δ' ὃ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
ἐξόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' ἄειδον.

5 πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἐρίσδεν. 5

(Δάφνιδος ᾠδή.)

α Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·

β' Καὶ τὺ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κἀθησθαι
ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἶδε τὰν κύνα βάλλει,
10 ἃ τοι τᾶν ὄτων ἔπεται σκοπός· ἃ δὲ βαῦσδει 10
εἰς ἅλα δερκομένα, τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχα παφλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.

α' Φράξεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνήμεσιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενας, κατὰ δὲ χροῶα καλὸν ἀμύξῃ.

15 β' Ἄ δὲ καὶ αὐτότε τοι διαθρύπτεται, ὥς ἀπ' ἀκάνθας 15
ταὶ καπνυαὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει·
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἧ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ᾧ Πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

20 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' ᾄδειν. 20

(Δαμοίτου ᾠδή.)

γ' Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε,
κοῦτι λάθ', οὐ, τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθο-
ρῶμι

ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἔχθρὰ φέροιτο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι.

25 γ' Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρῃμι, 25
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμί γυναῖκ' ἔχεν· ἃ δ' αἶοισα
ζαλοῖ μ' ὦ Παιὰν καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσης
οἴστρεϊ παπταίνουσα ποτ' ἄντρά τε καὶ ποτὶ ποίμνας.

δ' Σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί· καὶ γὰρ ὅκ' ἦρων
30 αὐτᾶς, ἐκνυζειτο ποτ' ἰσχία ρύγχος ἔχουσα. 30

γ' Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστέ κ' ὁμόσση
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γὰρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.

35 γ' Ἡ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἧς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μευ ἃ μία κώρα,
ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὁδόν-
των

λευκοτέραν ἀνγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

δ' Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
40 ταῦτα γὰρ ἃ γραῖα με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξε. 40

Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
42 χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν ἀνλὸν ἔδωκεν.
αὐλῇ Δαμοίτας, σύρισθε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·

ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποτίωνι ποταύλει. 41

ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ται πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ. 45
νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος, ἀνήσασται δ' ἐγένοντο.

Idyll. VII.

Θ α λ υ σ ι α.

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος εἰς τὸν Ἄλεντα
εἴρομεσ ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.
τᾷ Διοῖ γὰρ ἔτενχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκώρεος, εἰτί περ ἐσθλόν
5 λαῶν, τῷ δ' ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ 5
Χάλκωνος, Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσσε κράναν
εὖ γ' ἐνερεϊσάμενος πέτρᾳ γόνυ· ται δὲ παρ' αὐτάν
αἰγριοὶ πελέαι τε εὖσκιον ἄλσος ὕφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομόωσαι.
10 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
ἄμιν τὸ Βρασίλα ἀνεφαίνετο, καὶ τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὖρομες ἄνδρα,
οὔνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τις μιν
ἡγνοίησεν ἰδών, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐφίκει.
15 ἐκ μὲν γὰρ λασίῳ δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
κνακὸν δέρμ' ὥμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστήρι πλακερῷ, φοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίῳ
δεξιτερᾷ κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς
20 ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλες· 20
„Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαιῶσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδiai κορυθαλλίδες ἡλαίνονται;

- 25 ἢ μετὰ δαῖτ' ἄκλητος ἐπείγεται; ἢ τινος ἀστῶν
 25 λανὸν ἐπι θρώσκεις; ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο
 πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην. „Λυκίδα φίλε, φαντί τι
 πάντες
 ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀμνητήρεσσι. τὸ δὲ μάλα θυμὸν ἰαίνει
 30 ἀμέτερον· καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν
 30 ἔλπομαι. ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιάς· ἢ γὰρ ἐταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλω Λαμάτερι δαῖτα τελεῦντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πῖονι μέτρῳ
 ἃ δαίμων εὐκρίθον ἀνεπλήρωσεν ἀλῶάν.
 35 ἀλλ' ἄγε δὴ — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἁώς — 35
 βουκολιασδῶμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄνασσει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυνπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γὰρ πῶ κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 40 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ οὐδὲ Φιλητᾶν 40
 αἰείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.“
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺν γελάσσας
 „τάν τοι“ ἔφα „κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἐσσί
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 45 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ 45
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
 50 Σιμιχίδα· κῆγ' ἔμην, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.“

(Λυκίδου ᾧ δὴ.)

ἀ' Ἐσσεταί Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μυτιλάναν,

- χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα, χῶρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει,
 55 αἶκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτῶμενον ἐξ Ἀφροδίτας 55
 δύσεται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
- α' χαλκύνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυνκία κινεῖ·
 ἄλκυνες, γλαυκαῖς Νηρηΐσι ται τὰ μάλιστα
 60 ὀρνίθων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. 60
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὖπλοος ὄρμον ἵκοιτο. 62
- β' Κῆγ' αὖ τῆνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ροδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω
 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ
 65 παρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεί. 65
- β' Χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάμπτω τε σελίνῳ.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
- γ' Αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
 70 εἷς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει,
 ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βούτας,
 χῶς ὄρος ἄμφ' ἐπονεῖτο, καὶ ὥς δρυές αὐτὸν ἐθρή-
 νευν,
 Ἰμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὀχθησιν ποταμοῖο, 75
 75 εὔτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον
 ἢ Ἀθῶ ἢ Ροδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόντα.
- δ' Αἰσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἐόντα κακῆσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος,
 ὥς τέ νιν αἰσιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι 80
- Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν 81

80 κέδρον ἔς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,
οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.

γ' ὦ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὴν θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθης,
καὶ τὸ κατεκλᾶσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὸ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας. 85

85 αἰθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὥφελος εἶμεν,
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμουν ἄν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωναῖς εἰσαῖων, τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἀδὺ μελισσόμενος κατεκέκλισο θεῖε Κομᾶτα.

Χὼ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὖτις 90
90 κήγῶν τοι' ἐφάμαν· „Ανκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἄν' ὥρεα βουκολέοντα
ἐσθλά, τὰ που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρειν
ἄρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἐπλεο Μοῖσαις.“ 95

(Σιμιχίδου ὠδή.)

95 α' Σιμιχίδα μὲν Ἐρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῶ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἐρᾶντι.
ὁ Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίματος ἀνέρι τήνῳ
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰδεῖν 100
100 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάροι,
ὥς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἰθετ' ἔρωτι.

β' Τόν μοι Πᾶν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσais,
εἴτε Φιλῆνος ἄρ' ἐστὶν ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος. 105
105 κεῖ μὲν ταῦτ' ἐρδοῖς ὦ Πᾶν φίλε, μὴ τί τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμω
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείῃ·

β' Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
 δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110
 110 εἷης δ' Ἡδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσω
 Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένον ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιοπέσσι νομεύοις
 πέτρα ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός.

α' Ὑμὲς δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λιπόντες 115
 115 νᾶμα καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διώνας,
 ὧ μάλοισιν Ἑρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοιοί,
 βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἡμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δῦσμορος οὐκ ἔλεεῖ μεν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναικες 120
 120 „αἰαῖ“ φαντὶ „Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.“

γ' Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε,
 μῆδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύζων νάρκησιν ἀνιαρῇσι διδοίη,
 εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε μολῶν ἄρχοιτο παλαίστρας. 125
 125 ἄμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραία τε παρείη,
 ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρῶκοι.

Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺ γελάσσας
 ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν εἶμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 130 εἶρωφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκριτος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
 ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαυρότες οἶναρέησι.
 πολλὰ δ' ἄμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 135 αἵγριοι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες

τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἃ δ' ὀλολυγῶν
 τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύξεσκεν ἀκάνθαις. 140
 140 ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγῶν,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδεν θέρεος μάλα πίνος, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχνηαι μὲν παρ ποσσὶ, περὶ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
 145 δαψιλέως ἀμὴν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 145 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραξε·
 τετράενες δὲ πίδων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνασσίων αἵπος ἔχουσιναι,
 ἦρά γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρον ἐστάσατο Χείρων; 150
 150 ἦρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ,
 τὸν κρατερόν Πολύφραμον, ὃς ὥρεσι νῆας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι,
 οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 βωμῷ παρ Δάματρος ἀλφάδος; ἅς ἐπὶ σωρῷ 155
 155 αὐτὶς ἐγὼ πᾶξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχουσιναι.

Idyll. VIII.*

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ Μενάλκας.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τῶγ' ἦσθην πυρροτρίχῳ, ἄμφω ἀνάβῳ,
 ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω ἀεΐδεν.
 5 5 πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας· 5
 „μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι ἀεῖσαι;

φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω, αὐτὸς αἰίδων.
 τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀμείβετο μύθῳ·
 „ποιμὴν εἰροπόκων ὄϊων συριγκτὰ Μενάλκα,
 10 οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' αἰίδων.“

MENAΛΚΑΣ.

Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

MENAΛΚΑΣ.

Καὶ τίνα θησεύμεσθ', ὅτις ἀμὴν ἄρκιος εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὴν δὲ θῆς ἰσομάτορα ἀμνόν.

MENAΛΚΑΣ.

15 Οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν
 χά μάλιστα, τὰ δὲ μᾶλα ποθ' ἔσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι. 16

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δέ τυ πλέον ἐξεῖ ὁ νικῶν;

MENAΛΚΑΣ.

Σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
 20 ταύταν κα θεῖην, τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἦ μὰν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
 τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός ἐ διασχισθεῖς διέτμαξεν.

MENAΛΚΑΣ.

23 Ἀλλὰ τίς ἀμὲ κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25

ΔΑΦΝΙΣ.

Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,
ὥ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.

Χοῖ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι. 28
πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἱνκτὰ Μενάλκας, 30
30 εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδάν
βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας
πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ἄσα μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθῃ 35
35 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μῆδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἵπερ ὁμοῦν
μουσίζω Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας
τεῖδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

40 Ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι 45
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι, 46
ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ, 47
χῶ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι καὶ βοτάναι. 44

ΔΑΦΝΙΣ.

Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος 41
41 οὔθата πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ, 43
χῶ τὰς βῶς βόσκων καὶ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ὥ βάθος ὕλας

Χοῖ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἥθελε κρῖνειν. 29

50 μυρόλον, ὃ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι.
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος· ἴθι' „ὦ καλὲ“ καὶ λέγε „Μίλων,
 ὁ Πρωτεύς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἔνεμε.“

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 55 * * * * *

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μή μοι γὰρ Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἶη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
 55 σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελάν τ' ἐς ἄλλα.

ΔΑΦΝΙΣ.

60 Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερόν κακόν, ὕδασι δ' αὐχ-
 μός,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾷς ἀπαλᾷς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἠράσθη· καὶ τὸ γυναικοφίλας.
 65 70

Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
 65 τᾶν πυματᾶν δ' ᾧδᾶν οὕτως ἐξᾴρχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδεν τᾶν στερίφων, φεῖδεν λύκε τᾶν τοκάδων μει,
 μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.
 ὦ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
 οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
 70 Ταὶ δ' ὄϊες, μηδ' ὕμεις ὀκνεῖθ' ἀπαλᾷς κορέσασθαι
 ποίας· οὐτὶ καμῆσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.

Σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὐθᾶτα πλήσατε πᾶσαι,
 ὥς τὸ μὲν ὄρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι. 75

Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰείδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

- 75 Κῆμ' ἐκ τῷ ἄντρῳ σύνοφρυς κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελῶντα καλὸν καλὸν εἶμεν ἔφρασκεν·
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον. 75
- Ἄδεῖ' ἅ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἅδ' ὃν πνεῦμα· 76
80 ἅδ' ὃν δὲ χά θερεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν. 78
Τᾶ δρυὶ ται βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα,
τᾶ βοῦ δ' ἅ μόςχος, τᾶ βονκόλῳ αἰ βόες αὐταί. 80
- Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν·
„ἅδ' ὃν τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
85 κρέσσον μελοπόμενῳ τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.
λάξεο τᾶς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων.
αἰ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85
τήναν τὰν μιτύλαν θωσῶ τα δίδακτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.“
- 90 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτω κ' ἐπὶ ματέρι νεβρὸς ἄλοιτο.
ὥς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπα 90
ὧτερος, οὕτω κα νύμφα δμαθεῖς' ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτῳ πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
95 καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναῖδα γᾶμεν. 77
- ἅδ' ὃν δὲ χά μόςχος γαρύεται, ἅδ' ὃν δὲ χά βῶς. 77

Idyll. IX.*

Βουκολιαστὰὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας.

*Βουκολιάξω Δάφνι, τὸ δ' ὥδ᾽ ἄρχω προῖτος,
ὥδ᾽ ἄρχω Δάφνι, συναψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στεῖραισι δὲ ταύρωσ.
χοῖ μὲν ἅμᾳ βόσκοιντο καὶ ἐν φύλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὲν δὲ τὸ βουκολιάξω
ἐκ ποθεν, ἄλλοτε δ' αὖτις ὑποκρίνοιτο Μενάλκας.*

ΔΑΦΝΙΣ.

*Ἄδὺ μὲν ἅ μόσχος γαρεύεται, ἄδὺ δὲ χά βῶς,
ἄδὺ δὲ χά σῦριγξ, χά βουκόλος ἄδὺ δὲ κήρῳ.
ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἀπάσας
λὶψ κόμαρον τρωγούσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τῷ δὲ θέρευσ φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶν τι πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούει.*

Οὕτῳ Δάφνις ἄεισεν ἐμίν, οὕτῳ δὲ Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

*Αἴτνα μάτερ ἐμά, κήρῳ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
κοίλαις ἐν πέτρῃσιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαῖρας,
ὧ μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κῶεα κεῖται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνῳ χόρια ξέει, ἐν πυρὶ δ' αὔαι
φαροὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ἄραν
χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.*

*Τοῖς μὲν ἐπεπλάτγησα καὶ ἀντίκα δῶρον ἔδωκα.
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἄγρός,
αὐτοφυῆ, τὰν δ' οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτωνι,
τῇνῃ δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, ὧ κρέας αὐτός*

σιτήθην πέτρησιν ἔν' Ὑκαρίησι δοκεύσας,
πέντε ταμῶν πέντ' οὖσιν· ὃ δ' ἐγκαγχάσατο κόχλω.

* * *

* *

Βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὦδάς,
τὰς ποκ' ἐγὼ κείνοισι παρῶν ἄεισα νομεῦσι,
30 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω. 30
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
ἱρακες δ' ἱραξιν, ἐμὴν δ' ἅ μοῖσα καὶ ὦδά.
τὰς μοι πᾶς εἴη πλείος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
35 ἄνθεα· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. ὥς μὲν ὀρήτε 35
γαθεῦσιν, τὼς δ' οὔτι ποτῶ δαλήσατο Κίρκη.

Idyll. X.

Ἑργατῖναι ἢ Θερισταί.

ΜΙΛΩΝ.

Ἑργατῖνα βουκαῖε, τί νυν ᾗζυρὲ πεπόνθεις;
οὔτ' ὦν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὥς τὸ πρὶν ἄγεις,
οὔθ' ἅμα λατομεῖς τῶ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
ᾧσπερ ὄϊς ποιμένας, ἅς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
5 ποῖός τις δειλαῖε καὶ ἐκ μέσῳ ἅματος ἐσση, 5
ὃς νῦν ἀρχομένῳ τὰς αὐλάκος οὐκ ἀποτρώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὠψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

Οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρῶ;

BATTOΣ.

10 Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρουπνῆσαι δι' ἔρωτα; 10

ΜΙΛΩΝ.

Μηδέ γε συμβαίῃ· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.

BATTOΣ.

Ἄλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταίος.

ΜΙΛΩΝ.

Ἐκ πίθῳ ἀντλείς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.

BATTOΣ.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΛΩΝ.

15 Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; 15

BATTOΣ.

Ἄ Πολυβώτα,

ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποτίωνι ποταύλει.

ΜΙΛΩΝ.

Εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἅ καλαμαία.

BATTOΣ.

Μωκάσθαι μ' ἄρχῃ τύ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ
Πλοῦτος,

20 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20

ΜΙΛΩΝ.

Οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατὰβαλλε τὸ λαόν,
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὐτῶς
ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

BATTOΣ.

(ᾠιδή.)

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
25 παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
 ισχνὰν ἀλιόκανυτον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

Καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἅ γραπτὰ ὑάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.

30 Ἀ αἶξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
 ἅ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

30

Αἰθέ μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ,

35 Τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἡ μᾶλον τύ,
 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

35

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς
 ἅ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΑΩΝ.

Ἡ καλὰς ἀμὲ ποῶν ἐλελάθη βοῦκος αἰοιδάς.
 ὥς εὖ τὰν ιδέαν τᾷς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
 40 ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφνυσα.
 θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λιτυέρσας.

40

(Ὠιδή.)

Δάματερ πολύνκαρπε πολύσταχυν, τοῦτο τὸ λᾶον
 εὔεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.

Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 45 εἴποι· „σύκιννοι ἄνδρες, ἀπώλετο χροῦτος ὁ μισθός.“

45

Ἐς βορέην ἄνεμον τᾷς κόρυθος ἅ τομὰ ὑμῖν
 ἡ ξέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.

Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

50 Ἀρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῷ,
 καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

50

Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐρχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

85 Κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔφειν·
μῆπιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 88

Ταῦτα χορὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰεῖδεν,
τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λυμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθορενοῖσα.

Idyll. XI.

Κ ὕ κ λ ω ψ.

Οὐδὲν ποτὶ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
Νικία οὔτ' ἐγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον,
ἢ ται Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
γίνετ' ἐπ' ἀνθρώπως, εὐρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.
5 γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἔοντα 5
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοίσαις.
οὔτω γῶν ῥαῖστα διαῖγ' ὁ Κύνκλωψ ὁ παρ' ἀμίν,
ᾧρχατος Πολύφαιμος, ὅκ' ἤφατο τᾷς Γαλατείαις,
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.
10 ἤφατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίνουις, 10
ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγέῃτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι ται ὅτις ποτὶ τῷ λλίον αὐταὶ ἀπῆρθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰέδων
αὐτεῖ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
15 ἐξ ἀοῦς, ἐχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος. 15

Κύπριδος ἔκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλευνον. 16

ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρᾳ 17
ὑψηλᾷ ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα.

(Ωιδή.)

α' Ὡ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ 21
μῶσχῳ γαυροτέρα, σφηλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς,
20 φοιτῆς δ' αὖθ' οὐτῶς, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
φεύγεις δ' ὥσπερ ὅς ποσιὸν λύκον ἀθρήσασα;

α' Ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρῶτον 25
ῆνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοις' ὑακίνθινά φύλλα
25 ἔξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πα νῦν
ἐκ τήνῳ δύνamai· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.

β' Γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὦνεκα φεύγεις· 30
ὦνεκά μοι λασία μὲν ὄφρυς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
30 ἔξ ὧτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὥς μία μακρά,
εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.

β' Ἄλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω, 35
κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
35 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὁπώρα,
οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αἰεὶ.

β' Συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὥδε Κυκλώπων, 40
τὴν τὸ φίλον μελίμαλον ἀμᾶ κῆμαντὸν αἰείδων
πολλάκι νυκτὸς ἄωρί. τράφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς 40
πάσας μανοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.

40 β' Ἄλλ' ἀφίκευ τὸ ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
ἄδιον ἐμ τῶντρῳ παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς. 44
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἐκὼν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο; 49

λευκοτέρα παντᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός, 20

- β' Ἐντὶ δάφναι τῆνεϊ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45
 45 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύνκαρπος,
 ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι. 43
- β' Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος εἶμεν, 50
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
 50 καίόμενος δ' ὑπὸ τεύς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
- β' Ὡμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα, 55
 ὥς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλησα,
 αἰ μὴ τὸ στόμ' ἔλῃς, ἔφερον δέ τοι ἧ κρίνα λευκὰ
 55 ἧ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
- β' Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρους, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι. 58
 νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὖ τό γα νεῖν μασεῦμαι,
 60 εἴ τίς κα σὺν ναῖ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
 ὥς εἰδῶ τι, πόθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὑμῖν.
- β' Ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο 60
 ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὦδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὴν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
 καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
- γ' Ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·
 65 οὐδὲν πῆποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρωσά με λεπτύνοντα.
 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
 σφύζειν, ὥς ἀνισθῇ, ἐπεὶ κήγῶν ἀνιῶμαι.
- γ' ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 70 αἶκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.

ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.

τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

75

δ' Πολλὰ συμπαῖσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
75 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ἐπακούσω.
δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γὰ κήγῶν τις φαίνομαι εἶμεν.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμεινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διᾶγ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

80

Idyll. XII.

Ἄ τ τ η ς.

α' Ἥλυθες ὦ φίλε κοῦρε; τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῦ
ἥλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.

β' Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
ἥδιον, ὅσσον ὅις σφετέρῃς λασιωτέρῃ ἀρνός,
5 ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, 5
ὅσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
συνπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν,
τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ
φηγρόν
ἡελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις.

10 β' Εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες 10
νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδῇ.
„δῖω δὴ τινε τῷδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
φῶθ', ὃ μὲν Ἰσπνυλος, φαίη χ' ὁ Ἀμυκλαῖάζων,
τὸν δ' ἔτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι ἄττην.

15 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦρα τότε ἔσσαν
 χρῦσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεὶς.“ 15

γ' Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι, εἰ γὰρ ἀγῆρω
 ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγείλκειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα.
 20 „ἦ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠιδέοισι μάλιστα.“

γ' Ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες
 ἔσσουνθ' ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθεῖν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 25 ἦν γὰρ καὶ τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25
 διπλάσιον δ' ὠνήσας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.

δ' Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περιάλλα
 ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

30 ε' Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτῳ 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὼν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.

ε' Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
 35 ἦ πῃ τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται 35
 Λυδίῃ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποῖα
 πεύθονται, μὴ φαῦλος ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβοί.

Idyll. XIII.

Ἦ λ α ς.

- Οὐχ ἄμιν τὸν Ἑρωτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἐδοκεῖμεν,
 Νικία, ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμιν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
 οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμεν·
 5 ἄλλα καὶ ὁ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός, 5
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἥρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ἴλα, τοῦ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὥσει φίλον νιέα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 10 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὔτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο, 10
 οὔτ' ἄρ' ὅχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς,
 οὐδ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν,
 σεισαμένας περὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πεταύρῳ,
 ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
 15 αὐτοῦ δ' εὖ εἴκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
 ἄλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
 Αἰσονίδας, οἳ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
 πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
 ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
 20 Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρώωνης, 20
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαιναν Ἴλας εὐάνδρον ἐς Ἀργώ.
 21 ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ 25
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἦδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
 25 ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρουθέντες ἐς Ἀργώ

ἅτις κνανεᾶν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναυς, 22
 ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν, 23
 αἰετὸς ὥς μέγα λαῖτμα, ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν. 24

- Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
 εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανάν 30
 αὔλακας εὐθύνοντι βόες τρίβοντες ἀρότῳ.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ξυγὰ δαῖτα πένοντο
 30 δειελινήν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
 ἐνθεν βούτομον ὁξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶχεθ' Ὀγλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 35 οἱ μίαν ἄμφ' ἔταροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
 χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκη, 40
 κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιάντον
 καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 40 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνείκα καὶ Μαλλίς ἔαρ θ' ὀρόωσα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν
 βάψαι ἐπειρόμενος, ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
 45 πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν
 Ἀργεῖῳ ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὥς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἐταίροις
 „κουφότερ' ὧ παῖδες ποιεῖσθ' ὄπλα· πλευστικὸς οὐ-
 ρος.“
 50 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσαι
 δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρέψηχον μελέεσσιν.
 Ἀμφιτροωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ᾧχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερῇ χεῖρ.
 55 τρεῖς μὲν Ὀγλαν ἄϋσεν, ὅσον βαθὺς ἦρυγε λαιμός·
 τρεῖς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά

ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω. 50
 ὥς δ' ὁπότ' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῖς ἔσακύνσας
 νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν, ὠμοφάγος λῖς
 60 ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα,
 Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
 οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 65 ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μεταρσία ἅπερ ἰόντων,
 ἱστία δ' ἡμίθιοι μεσονύκτιον ἔστε καθεῖργον
 Ἡρακλῆα μένοντες. ὃ δ' ἅ πόδες ἄγον ἐχώρει 70
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὔτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀμιθρεῖται·
 70 Ἡρακλέα δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιπονάνταν,
 οὔνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ,
 περὶ δ' εἰς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. 75

Idyll. XIV.

Κυνίσκας ἔρως ἦ Θυνώνιχος.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυνώνιχον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ἄλλα τοιαῦτα

Αἰσχίνα.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ὡς χρόνιος.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Πράσσομες οὐχ ὥς λῶστα Θυνώνιχε.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ταῦτ' ἄρα λεπτός,
 5 ᾧ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἅμ' ἀυαλέοι δὲ κίκιννοι.
 5 τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτας,
 ὠχρὸς κἀννυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' εἶμεν.
 ἦρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὴν δοκεῖ, ὅπῃ ἀλεύρω.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Παῖσδεις ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἅ χαρίεσσα Κυνίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θριξ ἀνὰ μέσσον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

10 τοιοῦτος μὲν αἰὲν τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχᾶ ὀξύς,
 10 πάντ' ἐθέλων κατ' ἄκαιρον· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ
 καινόν;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ὁ Ἀργεῖος κῆγὼν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
 Ἄπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
 ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς
 15 θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
 15 εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὥς ἀπὸ λανῶ
 βουῖβός τις κοχλίας ἐξαιρέθη. ἧς πότος ἀδύς.
 ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεισθαι ἄκρατον
 ὦτινος ἥθηλ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
 20 ἅμεις μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὥς ἐδέδοκτο·
 20 ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
 „οὐ φθεργῆ; λύκος εἶδ' ὅς;“ ἔπαιξέ τις. „ὥς σοφός“
 εἶπε,

κῆφᾶπτ'· εὐμαρῶς κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἔσθας.
 ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
 25 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς εἶμεν.

τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνον ἔρωτα.
 χάμιν τοῦτο δι' ὥτὸς ἔγεντό ποθ' ἄσυχᾶ οὐτῶς·
 οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν· εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βᾶθει ἡμες,
 30 χῶ Λαρισαῖος τὸν ἐὼν λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνης θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐρών, τὸν ἴσας τὴν Θυνώνιχε, πνὺξ ἐπὶ κόρρας
 35 ἦλασα, κἄλλαν αὐθις. ἀνειρύνσασα δὲ πέπλως 35
 ἐξ ᾧ ἀπώχετο θαῖσσον, „ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω·
 ἄλλός τοι γλυκίων ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
 θάλλπε φίλον. τηνῶ τεὰ δάκρυσι μᾶλα ῥέοντι.“
 μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
 40 ἄψορον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν· 40
 ὠκντέρᾳ μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 εὐθὺ δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, ἧ πόδες ἄγον.
 αἰνός θην λέγεται τὸ βεβάκει ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 εἴκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 45 σάμερον ἐνδεκάτα· ποτιδεῖ δύο, καὶ δύο μῆνας, 45
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἶδα· Λύκος νῦν πάντα, Λύκος καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·
 ἀμὲς δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 50 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντ' αὖ κεν εἰς δέον ἔρποι· 50
 νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ Θυνώνιχε, γεύμεθα πῖς-
 σας.

χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὰν Σῆμος ὁ τᾶς ὑποχάλκῳ ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὑγρῆς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 55 βασεῦμαι κῆγῶν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος 55
 οὔτε πρῶτος ἴσως, ὁμαλὸς δὲ τις ἀσπιδιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ὦφ' ἐλε μὲν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ' οὐτῶς ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 60 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 59
 εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς, 61
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεῦμενος οὐκ ἀνανεύων
 οἷα χρὴ βασιλέα· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί
 Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 66 λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ βεβακώς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἄσπιδιῶταν,
 ἧ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὰ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν. 70

Idyll. XV.

Συρακούσiai ἢ Ἀδωνιάζουσαι.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐνδοι Πραξινοά;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ. ἔνδοι.
 θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα. αὐτεῖ.
 ἐμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐχει κάλλιστα.

Α. τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις; Θ. ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 60

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καθίζεν.

ΓΟΡΓΩ.

- ὦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾷς· μόλις ὑμῖν ἐσώθη
 5 Πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
 παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὴν δὲ μασσοτέρω ἔμ' ἀπώκεις.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
 εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
 10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἶεν ὁμοῖος. 10

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίνωνα τοιαῦτα
 τῷ μικκῷ παρρόντος· ὄρη γύναι, ὥς ποθορῇ τυ.
 θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀφθῶν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότυιαν. καλὸς
 ἀπφῦς.—
 15 κέπφος μὰν τῆνος τὰ πρόαν — λέγομες δὲ πρόαν θην 15
 βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν —
 ἦνθε φέρων ἄλας ἄμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς. —

ΓΟΡΓΩ.

- Χῶμος ταῦτᾳ ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
 ἐπαδράχμωσ κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηραῖν,
 20 πέντε πόκωσ ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' 20
 ἔργῳ.

ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν.
 βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
 θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χοῖμα καλόν τι
 κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.

25 ἥνιδ' ἐγών. εἵπαις κεν ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.

25

ΓΟΡΓΩ.

Ἐρπειν ὦρα κ' εἴη.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ βᾶμα καὶ ἐς μέσον ἀνιόδρουπτε
θές. πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χορήξοντι καθεύδειν.

κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.

30 ἃ δὲ σμάμα φέρει. δὸς ὅμως. σμῆ δὴ ποκ'. ἄπληστε,

ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;

παύε', ὅχ' οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.

ἃ κλᾶξ τᾶς μεγάλας πεῖ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα

35 τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσῳ κατέβα τοι ἄφ' ἱστῷ;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μὴ μνάσῃς Γοργοῦ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μῶν

ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθεικα.

ΓΟΡΓΩ.

Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κάλ' εἶπας.

τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον

40 ἀμφίθες. οὐκ ἄξῳ τυ τέκνον. μορμῶ δάκνει· ἵππος —

δάκρυ', ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.

ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα,

τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.—

ὦ θεοί, ὅστος ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι

- 45 *χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.* 46
πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποιήται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργός
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
οἷα πρὶν ἐξαπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἐπαισδον,
50 *ἀλλήλοισ ὁμαλοί, κακὰ παίγνια πάντ' ἐς ἀρεῖω.* 50
ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταί
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
55 *ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἐνδοι.* 55

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει Πραξινοά· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν εἰς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἀμὲν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

- 60 *Ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ;*

ΓΡΑΥΣ.

Ἐγὼν ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν

60

εὐμαρές;

ΓΡΑΥΣ.

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλισται παίδων· πείρα θην πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμὸς ἅ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πάντα γυναικες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην.

ΓΟΡΓΩ.

65 Θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅστος ὅμιλος
θεσπέσιος.

65

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῦ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μή τι πλαναθῆς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχεν Εὐνόα ἀμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη
70 ἔσχισται Γοργοί. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων ὠνθρῶπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.

70

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ὅχλος ἀθαρέως

ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κεῖς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἷης
75 ἀμὲ περιστέλλων. χρηστῷ κοίκτιρμονος ἀνδρός.
φλίβεται Εὐνόα ἅμιν· ἄγ' ὃ δειλὰ τὴν βιάζευ.
κάλλιστ'· ἐνδοὶ πᾶσαι, ὃ τὰν νυδὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

75

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

90 Πότνι' Ἀθαναία· ποταί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,

80

ποῖοι ξωογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 ὥς ἔτυμ' ἐστάκानτι, καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὠνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
 85 κλισμῷ, πρῶτον ἰουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
 ὃ τριφίλητος Ἄδων, ὃς κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Πάυσασθ' ὦ δύσταναι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
 τρυγόνες ἐκ νασσᾶν τε πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μᾶ, πόθεν ὠνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
 90 πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις, 90
 ὥς εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 ὦ καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασισὶ λαιεῦμες·
 δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῷ τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ φύη Μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
 95 πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεᾶν ἀπομάξῃς. 95

ΓΟΡΓΩ.

Σιγᾷ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰεῖδεν
 ἂ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολὺνδρις αἰοιδός,
 ἅτις καὶ πέρυτιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
 φθεγξεῖται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.

100 α' Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας, 100
 αἰπεινόν τ' Ἔρυν' ἂν Χρυσὸν παίξοις' Ἀφροδίτα·
 οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὤραι.
 βάρδισται μακάρων ὤραι φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι
 105 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι. 105

α' Κύπρι Διωναῖα, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

ὦνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαριζομένα, πολυῶνυμε καὶ πολύναιε,
 110 ἅ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἑλένη εἰκυῖα 110
 Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

β' Παρ μέν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
 παρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
 115 εἶδατα δ' ὅσσα γυναικες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται, 115
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρω,
 ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τά τ' ἐν ὕρωι ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῷ πετεεινὰ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.

γ' Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθω
 120 δέδμανθ'· οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες, 120
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρει
 πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὅζον ἀπ' ὅζω.

β' Ὡ βενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετοὶ οἶνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες,
 125 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
 ἅ Μιλατὶς ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων·
 „ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἀμά.“
 τὰν μὰν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.
 οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρὰ. 128 130

130 δ' Νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
 ἄωθεν δ' ἀμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθροαὶ ἔξω
 οἴσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὼνι πτύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνειδσαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς· 135

135 γ' „Ἐρπεις ὦ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἀχέροντα

ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἑννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός

129

ἡμιθέων, ὥς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρως,
οὐδ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἵκατι παίδων,

δ' Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθών, 140
οὐδ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
οὐ Πελοπηϊάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ.
Ἴλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσῃς.
καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἐξείς.“

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, τὶ χρῆμα σοφώτερον ἂ θήλεια. 145
ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὥς γλυκυφωνεῖ.
ᾧρα ὅμως κεῖς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
χῶνῆρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
χαῖρ' ὦ Ἀδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

Idyll. XVI.

Χάριτες ἢ Ἰέρων.

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κόρυαίς μέλει, αἰὲν αἰοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰείδοντι·
ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.
5 τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ, 5
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ
ἀσπασίως, οὐδ' αὖτις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἶκαδ' ἴασι,
πολλὰ με τωθάξοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον,
10 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ 10

ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσθαι,
 ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδραι, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἴκωνται.
 τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
 οὐκ οἶδ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἐργμασιν ὥς πάρος
 ἐσθλοῖς

- 15 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἄθρεϊ
 ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρίψας τινὶ δοίῃ,
 ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· „ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
 αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
 20 τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὅμηρος. 20
 οὗτος ἀοιδῶν λῶστος, ὃς ἐξ ἔμευ οἴσεται οὐδέν.“

- Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἐνδοθι χρυσός
 κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ πού τινι δοῦναι ἀοίκων,
 25 πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
 ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέξειν,
 μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
 μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
 Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
 30 ὄφρα καὶ εἰν Ἀἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 31
 μηδ' ἀκλεῆς μύσῃ ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
 ὥσεί τις μακέλα τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας
 ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
 πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα
 35 ἀρμαλὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
 πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς
 μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμνησάντο βόεσσι,
 μυρῖα δ' ἄμ πεδίον Κραννῶνιον ἐνδιάσκειν
 ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεῶνδαις·
 40 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
 θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος,

ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες
 δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κῆριος αἰόλα φωνεῖν
 45 βάρβιτον ἔς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομάοντας
 Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροίῃς Κύνκνον ἔγνω,
 50 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθῶν
 ζωός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύνκλωπος,
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός
 55 Εὐμαιος, καὶ βουσί Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαιαῖς 55
 ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὥνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἐρχεται ἀνθρώποισι,
 χορήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 60 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἥονι κύματα μετρεῖν, 60
 ὅσσ' ἄνεμος χέρσον δὲ μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὦθεϊ,
 ἢ ὕδατι νίξειν θολερὰν διαειδέϊ πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδεῖν βεβλαμμένον ἄνδρα παρέλκειν·
 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
 65 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἕμερος αὐτόν. 65
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 διζήμεναι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
 σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
 70 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος. 70
 οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
 ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται ἀοιδού,

- ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
 75 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου. 75
 ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Λιβύης ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγαντι.
 ἦδη βαστάξουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν·
 80 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἴσος ἠρώεσσι 80
 ζώννυται, ἵππεια δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι Ἀθάνα
 κούρη θ', ἢ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
 εἵληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 85 ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκη 85
 Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἡδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄστυα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας·
 90 ἀγροὺς δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ δ' ἀνὰριθμοι 90
 μῆλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
 ἅμ πεδίον βληχῶντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπουέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 95 ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ὑψόθι δένδρων 95
 ἀχρεὶ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη·
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰοδαί
 καὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺν τεῖχος
 100 ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν. 100
 εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν
 ὑμνεῖν, σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
 ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον
 105 Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις, 105

ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
 θαρσύνῃσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἰοίμαν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἶην.

Idyll. XVII.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοιδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὃ γὰρ προφερέστερος ἀν-
 δρῶν.

- 5 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἶπεν
 ὑμνήσαιμ'. ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 Ἴδαν ἔς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἔλθῶν
 10 παπταίνει, παρέοντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου. 10
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἶπεν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
 Ἐκ πατέρων οἶος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 15 Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο 15
 βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἶός τε νοῆσαι.
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
 δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
 ἐδριάζει, Πέρσῃσι βαρὺς θεὸς αἰολομίτροις.
 20 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο 20

- ἴδρυνται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
 χαίρων νῆωνῶν περιώσιον νῆανοῖσιν,
 ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
 25 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες. 25
 ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἰοὶ κεκορημένος ἤδη
 νέκταρος εὐόδοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
 τῷ δὲ σιδάρειον σκῦταλον κεχαραγμένον ὄξοις.
 οὐ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβας
 ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 35 ἔπρεπε θηλυτέρῃς, ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
 τᾶ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κόυρα
 κόλπον ἔς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
 τῷ οὐ πῶ τινα φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
 ὅσσόν περ Πτολεμαῖος ἦν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 40 ἥ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺν πλέον· ὧδέ κε παισί 40
 θαρσύνῃσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἔς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ρηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 45 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στυννὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων,
 50 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἕως δ' ἀπεδάσσαι τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνεύει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.

- Ἀργεῖα κυάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισγομένα Τυδηϊ τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 55 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα
 Αἰακίδᾳ Πηλῆϊ, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαίῃ
 αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρῶταν ἶδες ἂν.
 60 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι·
 ἥ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίην κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ ἐοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 65 φᾷ δὲ καθαπτομένα βρέφος χεῖρεςσι φίλησιν·
 „Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίους δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπον κατθεῖο κολώναν,
 [ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν,]
 70 ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἀναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.“
 Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἐς τρεῖς ὑπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἰσιος ὄρνις.
 Ζηνὸς πού τοδε σᾶμα. Αἰὲ Κρονίωνι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες· ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 75 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ,
 πολλὰς δὲ κρατέει γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.
 μυρίαί ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λῆτον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρῳ·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 80 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
 οὐδέ τις ἄστυα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμηνται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·

- 85 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει. 85
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
 90 σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
 90 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
 πόντον ἐπιπλῶντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαῖω.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται
 χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
 95 ὄλβω μὲν πάντας κε καταβρίθου βασιλῆας· 95
 τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἄφνεον ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
 οὐ γάρ τις δηίων πολυκῆτεα Νεῖλον ὑπερβάς
 πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις,
 100 οὐδέ τις αἰγιαλὸν δὲ θοᾶς ἐξάλατο ναός 100
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησι·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυνται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν.
 ᾧ ἔτι πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 105 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῇ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίοι χρυσός
 μυρμάκων ἅτε πλοῦτος αἰεὶ κέχυται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 110 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι, 110
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
 οὐδὲ Λιωνύσου τις ἀνὴρ ἱερὸς κατ' ἀγῶνας
 ἔκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἁοιδάν,
 ᾧ οὐ δωτίαν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 115 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰείδοντι Πτολεμαῖον 115
 ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη

- 120 ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 120 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες
 ἄορι, γὰρ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
 μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κούνη
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἔχνη,
 125 ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἶσατο ναοὺς·
 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἥδ' ἐλέφαντι
 125 ἴδρυνται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
 πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μῆρία κατεῖ
 μῆσιν περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὔτις ἀρείων
 130 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶ,
 130 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἄγνον δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 135 χεῖρας φοιβήσασα μύροισι ἔτι παρθένος Ἴρις.
 135 χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 φθέρῃξομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτέω.

Idyll. XVIII.

Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος.

Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτα ξανθότριχι παρ Μενελάω
 παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι
 πρόσθεν ἐϋγράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χοῦμα Λακκαιναν

5 *ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κάσιν ἄγεται τὰν ἀγαπατᾶν* 5
μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς υἱῶν.
ἄειδον δ' ἄρα πασαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
ποσσί περ εἰλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἰαχε δῶμ' ὕμεναίω.

(Τρῆναιος.)

α' Οὕτω δὴ πρωῒξὲ κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
 10 ἦρά τις ἐσσί λίαν βαρυγῶνατος, ἦρα φίλυπνος· 10
 ἦρα πολὺν τιν' ἐπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλεν.
 εὐδεν μὲν σπένδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
 παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
 παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁῶ
 15 κείς ἔτος ἕξ ἔτεος Μενέλα τεὰ ἅ νυδὸς ἄδε. 15

β' Ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπτα σπερχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὄλλοι ἀριστέες, ὥς ἀνύσαιο.
 μῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερόν ἐξεῖς.

α' Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
 20 οἷα Ἀχαιίδα νῦν γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μί' ἄλλα· 20
 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτοι ὁμοῖον.
 ἄμμες δ' αἰ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτός
 χρисαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετρῶ,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 25 τᾶν οὐ Δᾶν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ. 25

γ' Ἀὐτὸς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
 πότνια νυκτὶ σελάνα, ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὧδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν ἁμίν.
 πείρα μέγα λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
 30 ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὶς ἵππος· 30
 ὧδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαιμόνι κόσμος.

γ' Οὐτέ τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
 οὐτ' ἐπὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰσθῶ
 5*

- κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
 35 οὐ μὰν οὐδὲ κρόκαν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι 36
 "Αρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρεσίεργον Ἀθάναν,
 ὡς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὅμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.
 γ' Ὡ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη,
 ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ
 40 καὶ λειμώνια φύλλα 40
 ἐρפוῦμες στεφάνως δρεφούμεναι ἀδὺ πνέοντας,
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμέναι ὡς γαλαθηναί
 ἄρνες γειναμένας ὄϊος μαστον ποθέοισαι.
 γ' Προῖταιί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ ἀύξομένοιο
 45 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον, 45
 προῖται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
 λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γραμμὰτα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται, ὡς παριῶν τις
 ἀννείμῃ· δῶροισι τι σέβου μ', Ἑλένας φυτὸν
 εἰμί.
 50 δ' Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ. 50
 Λατὼ μὲν δοίῃ, Λατὼ κουροτρόφος ὕμιν
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον
 ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθεῖν.
 55 δ' Εὐῖδετ' ἐς ἀλλάλων στέρονον φιλότατα πνέοντες 55
 καὶ πόθον, ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἅῳ μῆπιλάθησθε.
 νεύμεθα κᾶμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα προῖτος ἀοιδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτρίχα δειράν.
 Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε, γάμφῃ ἐπι τῷδε χαρείης.

Idyll. XIX. (XXIV.) *

Ἡ ρ α κ λ ί σ κ ο ς.

- Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα τόχ' ἅ Μιδεᾶτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἄμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
 5 Ἀμφιτρούων καλὸν ὄπλον ἀπεσκόλευσε πεσόντος. 3
 ἀποτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 „εὔδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὔδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἀδελφεῶ, εὔσοα τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάξοισθε καὶ ὄλβιοι ἅω ἴδοιτε.“
 10 ὥς φαμένα δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. 10
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος·
 Ὠρίωνα κάτ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἡρῆ
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 15 ὥρσεν ἐπὶ πλατύν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων 15
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τῷ δ' ἐξειληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτνον λόν.
 20 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον, 20
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὄγ' εὐθύς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηροῖ ἀνέγνω
 κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 25 Ἴφικλῆς, οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
 Ἡρακλῆς, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ,
 δραξάμενος φάρυγγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται

- οὐλομένοις ὀφίεσσιν, ἃ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 30 τὰ δ' αὖτε σπείρησιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα
 ὀψίγονον γαλαθνήν, ὑπὸ τροφῶ αἰὲν ἄδακρυν·
 ἅψ δὲ πάλιν διέλκον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἐκλυσιν εὐρεῖν.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέκραγε πρῶτα·
 35 „ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν·
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν ἑοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἶεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἄπερ ἡριγενείας;
 40 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.“
 Ὡς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὕπερθεν
 κλιντήρος κεδρίνῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρο.
 ἦτοι ὄγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 45 κουφίζων ἐτέρᾳ κολεόν, μεγαλάνυμον ἔργον.
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας·
 δμῶας δὴ τότε ἄψεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 „οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.“

(Desunt complura.)

- 50 „ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.“
 Ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἐπι κοῖτον ἐχοῖσα.
 οἷ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
 51 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἥρακλῆα
 55 θῆρε δύω χεῖρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 συμπληγθὴν ἰάχῃσαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
 56 ἐρπετὰ δεικανάσκειν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων

κωροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
πατρός ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.

60 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκρόχλου Ἰφικλῆα·

80

Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ᾄδον·

65 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα

Ἀλκμήνα καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμόν,
καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
ἠνώγει. „μὴδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,

85

αἰδόμενος σύ με κρύπτει· καὶ ὧς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι

70 ἀνθρώποις, ὅτι Μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπείγει.

ἀλλ' Εὐηρείδα, μάλα τί φρονέοντα διδάσκω;“

70

Τόσ' ἔλεγεν βασιλεια· ὃ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·

„θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα.

72

θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λῶϊον ἐν φρεσὶ θέεσθαι.

75 ναι γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιοχόμενον πάλαι ὅς-

σων,

73

πολλὰ Ἀχαιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
χειρὶ κατατρίβοντι ἀκρέσπερον αἰείδοισαι

75

Ἀλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ' ἔσῃ Ἀργεΐαισι.

τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα

80 ἀμβαίνειν τεὸς νῆος, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως,

οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἦσσαντες ἄλλοι.

δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν

80

μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ·

γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τὰδ' ἐπῶρσαν

85 κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.

[ἔσται δὴ τοῦτ' ἄμαρ, ὀπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ

καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.]

85

ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῶ εὐτυκὸν ἔστω,

- κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσας ἢ παλιούρω
 90 ἢ βάτω ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖτον ἄχερδον·
 καίτε δὲ τῶδ' ἀγρίῃσιν ἐπὶ σχίξῃσι δράκοντε
 νυκτὶ μέσῃ, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
 90 ἦρι δὲ συλλέξαισα κόριν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
 ριψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 95 ῥωγάδας ἔς πέτρας ὑπερούριον, ἅψ δὲ νεέσθω
 ἄστρεπτος· καθαροῦ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
 προῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὥς νενόμισται,
 95 θαλλῶ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
 100 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέθοιτε.“
 Φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὥχετο δίφρον
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
 100 Ἴηρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὥς ἐν ἁλώῃ
 ἐτρέφετ' Ἀργεῖου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
 105 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρον Αἰνὸς ἐξεδίδαξεν,
 τῖδ' Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἦρως,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἷστόν
 105 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλασσε
 110 πνύξινά ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδρυστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσά τε πύκται
 110 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἃ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη,
 115 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείῳ διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Αὐτολύκῳ Φανοτῇ, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.
 115 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 120 ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,

- Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγώνων 120
 Ἄργει ἔν ἱπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀγαεῖς
 δῖφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 125 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
 ἀνδρὸς ὀρεξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυγμόν,
 κοσμησαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι 125
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι
 Ἄκτωρ Ἰππασίδας δέδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐνθῶν,
 130 ὀππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 ναῖτε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππῆλατον Ἄργος.
 Ἄκτορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς 130
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρεῖψαι νεότητα.
 Ὡδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 135 εὐνὰ δ' ἧς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρός
 δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δειπνον δὲ κρέα τ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέφ' ἄριστος 135
 Λαορικός· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 αὐτὰρ ἐπ' ἅματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἰνυτο δόρπον.
 135 εἶματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κινάμας.
 (Desunt reliqua.)

Idyll. XX. (XXII.)*

Δ ι ό σ κ ο υ ρ ο ι.

Ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγινόχου Διὸς νιῶ,
 Κάστορα καὶ φοβερόν Πολυδεύκεα πῶς ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βαρέεσσιν ἱμάσιν.
 ὕμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα

- 5 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὲ ἄδελφεούς, 5
 ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
 ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,
 νηῶν θ', αἱ δύνοντα κατ' οὐρανοῦ ἢ ἀνιόντα
 ἄστρο βιαζόμεναι χαλεποῖς ἔγκυρσαν ἀήταις.
 10 οὐδ' ἐσφραων κατὰ πρύμναν αἰείραντες μέγα κῦμα, 10
 ἥε καὶ ἐκ πρῶρηθεν, ἥ ὅππῃ θυμὸς ἐκάστου,
 ἐς κοίλην ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 15 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15
 κομπομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀλομένοις θανέεσθαι·
 αἶψα δ' ἀπολήγουντ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 20 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνά μέσσον ἀμαυρὴ
 φάτινη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες ἀοιδοί·
 25 Κάστωρος ἢ πρῶτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεῖδεν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰεῖδω.
 "Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
 Ἀργῶ καὶ νιφόντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰς ἀφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 30 ἔνθα μῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἐβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπὴννεμον ἀκτὴν
 εὐνὰς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χειρὸν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὃ τ' οἴνωπὸς Πολυδεύκης
 35 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγχιον ὕλην.

εὖρον δ' ἄεναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερχθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἡδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 40 ἐκ βυθοῦ· ὕψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀργόθι πεῦκαι 40
 λεῦκαι τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσσ' ἕαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἄν λειμῶνας.
 ἐνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκει,
 45 δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῇσι τεθλασμένος οὐατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδηρεῖῃ σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μῦες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὧμον
 ἕστασαν ἥτε πέτροι ὀλοοῖτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 50 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἤωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ὃδε χῶρος;

ΑΜΥΚΟΣ.

55 χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὄρω, τοὺς μὴ πρὶν ὅπωπα; 55

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

θαρσέω, κοῦκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄγριος εἶ πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπερόπτης;

ΑΜΥΚΟΣ.

τοιόσδ' οἶον ὄρω· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

80 ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχῶν πάλιν οἶκαδ' ἱκάνοις. 60

ΑΜΥΚΟΣ.

μήτε σύ με ξείνιξε, τὰ τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγῃ δοίης;

ΑΜΥΚΟΣ.

γνώσσαι, εἴ σευ διψὸς ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πύθοιμεν;

ΑΜΥΚΟΣ.

65 εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

πυγμαῖος, ἢ καὶ ποσὶ θένων σκέλος, ἅμματα δ'
ὀρθά;

ΑΜΥΚΟΣ.

πύξ διατεινόμενος σφετέρῃς μὴ φείδῃ τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΥΚΟΣ.

ἐγγὺς ὄρα· οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

70 ἢ καὶ ἄεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70

ΑΜΥΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσῃ, αἶκε κρατήσω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

ΑΜΥΚΟΣ.

εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἴτε λέουσιν.

γεινόμεθ', οὐκ ἄλλω γε μαχεσθαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλω.

- 75 Ἴδ' Ἄμυκος, καὶ κόχλον ἐλὼν μνηστήσατο κοίλην. 75
οἱ δὲ θοῶς συνάγεσθαι ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
κόχλου φουσηθέντος αἰεὶ Βέβρυκες κομόωντες.
ὥς δ' αὐτῶς ἦρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαΐ Κάστρω.
80 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείρῃσιν ἐκαρτύναντο βοεῖαις 80
χειρας καὶ περὶ γυῖα μακρὰ σφ' εἵλιξαν ἱμάντας,
ἔς μέσσον σύναγον φόνου ἀλλήλοισι πνέοντας.
ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειρομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡέλιοιο·
85 ἰδρίη μέγα δ' ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες, 85
βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύνιοιό πρόσωπον.
αὐτὰρ ὄγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτετο πρόσσω,
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλεόν ἢ πρίν,
90 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐνέκειτο νευενκῶς 90
ἔς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπ' αὐτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
ἦρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
χώρῳ ἐνι στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
95 ἦτοι ὄγ' ἐνθα καὶ ἐνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς 95
ἀμφοτέρωσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς, ἔσχεθε δ' ὀρμῆς
παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλόν περ ἐόντα.
ἔσθη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἐπτύσεν αἶμα
φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
100 ὥς ἰδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε· 100
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινῶτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσευ ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης θινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ,
105 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς 105

ὕπιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη.
 ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
 ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐς στῆθος τε καὶ ἱξὺν χειρας ἐνώμα
 110 αὐχένα τ' ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὃ δ' αἰκνέσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφινε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὧ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὃ δ' αἰεὶ μάσσονα γνῖα
 ἀπτομένου φορέεσκε πόνου χροίῃ δέ τ' ἀμείνω.
 115 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀθηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν; 115
 εἶπε θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέροις ὑποφήτης
 φθέγγομαι, ὅσος ἐθέλεις σύ, καὶ ὅπως τοι φίλον
 αὐτῇ.

"Ἦτοι ὄγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
 σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
 120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς, ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων 120
 δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαγόνας πλατὺ γυῖον.
 [καὶ κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·]
 ἀλλ' ὄγ' ὑπεξανέδν, κεφαλὴν στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ
 πληῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὦμον·
 125 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος· 125
 ἄλλη δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὄξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
 130 κεῖτ' ἄλλοφρόνέων, καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπανδῶν 130
 ἀμφοτέρως ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν.
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ὧ πύκτῃ Πολύδευκες· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μήποτ' ἐτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσσεσθαι.

135 Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαι μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κᾶστος ἀείσω, 135
 Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρηξ.

Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δῦω φερέτην Διὸς νιῶ
δοιᾶς Λευκίπποιο κόρας· δισσῶ δ' ἄρα τῷγε
ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶ νι' Ἀφαρῆος,
140 γαμβρῶ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερός Ἴδας. 140
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲρ κόρυθος μέγ' αὔσας·

145 Δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἕως ἔδνωσε θύγατρας
τᾶσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὔτος ἐν ὄρκῳ·
ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοισι λέχεσσι
150 βουσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150
ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπτετε δώροις.
ἧ μὴν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
,,οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
155 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι. 155
πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' ἱππήλατος Ἥλις,
Ἀρκαδίη τ' εὐμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,
Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτὴ·
ἐνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπο σφετέροισι τρέφονται
160 μυρίαὶ οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, 160
τάων εὐμαρὲς ὕμιν ὀπνίειν ἄς κ' ἐθέλητε·
ὥς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται κε πενθεροὶ εἶναι·
ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἶμα.
165 ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἔασατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
ἅμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.“
ἶσκον τοιαῶδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὕγρον ᾤχετο κῆμα
πνοιῇ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.

σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 170 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170
 εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρή
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίον ἐργχεα λούσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ Ὀμαιμος ἐός, κρατερός Πολυδεύκης,
 175 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,
 175 νῶϊ δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακρινώμεθ' ἄρηι 175
 ὀπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἷς· ἀτὰρ ὅλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 180 τᾶσδ'· ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 180
 Εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θή-
 σειν.

τῶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὃ γενεῇ προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἦλυνθε Λυγκεύς,
 σείων καρτερόν ἐργχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρώτην·
 185 ὥς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφῳ ἐπένευον ἔθειραι.
 ἐργχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἰ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
 190 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τῶ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένῳ φόνον αὐτίς
 τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνεται ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἐννυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι Λυγκεύς
 195 τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄορον ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὃξὺ φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῷ· ὃ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρὸς, τόθι καρτερός Ἴδας

- 200 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥς διαπρὸ
 Τυνδαρίδης λαρόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείτο νενευκῶς
 Λυγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν
 ὕπνος.
- 205 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρῷῃ 205
 παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἧ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν
 τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέραιοι φονῆα·
- 210 *ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν 210
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέω συνέφλεξε κεραυνῷ.
 οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ
 αὐτοῖς τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
- 215 Χαίρετε Αἰήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις 215
 ἐσθλὸν αἰεὶ πέμπετε. φίλοι δέ τε πάντες ἄοιδοί
 Τυνδαρίδαις Ἑλένη τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
 Ἴλιον οὐ διέπερσαν ὀρήγοντες Μενελάω.
 ὑμῖν κῦδος ἀνακτες ἐμήσατο Χίος ἄοιδός,
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
- 220 Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς· 220
 ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
 οἳ αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἄοιδαί.

Idyll. XXI. (XXVI.)*

Α ἦ ν α ι ἦ Β ά κ χ α ι.

- Ἴνῳ κ' Αὐτονόα χά μαλοπάρανος Ἀγαύα
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
 καὶ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 5 ἐν καθαροῦ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς, 5
 τὼς τρεῖς τῇ Σεμέλῃ, τὼς ἐννέα τῇ Διονύσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὡς ἐδίδασχ', ὡς αὐτὸς ἐθνύμαρει Διόνυσος.
 10 Πενθεὺς δ' ἀλιβήτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 σχῖνον ἔς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Αὐτονόα πρῶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχον,
 ἐξαπίνας ἐπιοῖσα, τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 15 μαίνεταιο μὲν θ' αὐτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἶ δ' ἐδίωκον,
 πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐς ἰγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε· „τίνος κέχρησθε γυναικες;“
 Αὐτονόα „τόδ'“ ἔειπε „τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.“
 20 χᾶ μὲν τὰν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα, 20
 ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἴνῳ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτῃ μέγαν ὦμον
 λαῖ ἐπὶ γαστέρα βάσα, καὶ Αὐτονόας ὀνυμὸς οὐτός·
 αἶ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναικες.
 25 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι, 25
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέρουσαι.
 οὐκ ἀλγῶ· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένῳ Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,

εἴη δ' ἐκγενέτης ἢ καὶ λέκτρῳ ἐπιβαῖνοι·
 30 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ᾄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγίοχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος.
 εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόμεντι
 Ζεὺς ὕπατος μέγαλαν ἐπιγοννίδα κάτθετο λύσας·
 35 χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμείαι ποιναῖς μεμελημέναι ἡρώϊναι,
 αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσου
 οὐκ ἐπιωμάτων. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

Idyll. XXII. (XXVIII.)

Ἡ λ α κ ᾱ τ η.

Γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
 γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπάβολος,
 θάρσεισ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἔς Νείλεω ἀγλάαν,
 ὅππυι Κύπριδος ἱερὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑπασσάλα.
 5 τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρὰ Δίος,
 ὅππως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφίλησ' ἐῷ,
 Νικίαν, Χαρίτων ἡμεροφώνων ἱερὸν φνύτον,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθῳ γεγεννημέαν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν,
 10 σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρεῖοις πέπλοις,
 πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέοις ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ μάτερες ἄρῶν μαλάκοις ἐν βοτάνῃ πόκοις
 πέξαιντ' αὐτοένοι, Θευγένιδός γ' ἔννεκ' εὐσφύρῳ·
 οὕτως ἀνυσίεργος, φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 15 οὐ γὰρ εἰς ἀκίδρας οὐδ' ἐς ἀέργῳ κεν ἐβολλόμαν

ὅπασσαί σε δόμοις ἀμμετέρως ἔσσαν ἀπὸ χθόνος.
καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὦξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρ-
χίας

νάσω Τρινακρίας μύελον, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἄνερος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα
20 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκέμεν, 20
οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν πεδ' Ἰαόνων,
ὥς εὐαλάκατος Θεύγευς ἐν δαμότισιν πέλη,
καὶ οἱ μναστὶν ἄει τῷ φιλαοίδῳ παρέχης ξένῳ.
κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδων σ'· ἥ μεγάλα χάρις
25 δώρῳ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ παρ φίλων. 25

Idyll. XXIII. (XXIX.)

Π α ι δ ι κ α.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα·
κᾶμμε χορὴ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
κῆγ' ὅμως μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ.
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλειςθ' ἀπὸ καρδίας,
5 γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμεινον τῆς ζωῆς ἔχω 5
ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χῶταν μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἀμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
πῶς ταῦθ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
10 ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ, 10
τῷ κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δεινδρίῳ,
ὅππῃ μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρετον.
νῦν δὲ τῷδε μὲν ἅματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,

- 15 ἄλλον δ' αὖριον, ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον μάλα.
 καὶ μὲν σευ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθρος αἰνέσαι,
 τῷ δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο.
 ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
 20 φίλῃ δ', ἅς κε ζόης, τὸν ὕμιοιον ἔχειν αἶ.
 αἰ γὰρ ὧδε πόης, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεται
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δέ τοί κ' Ἔρως οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
 ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται,
 κῆμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
 25 ἀλλὰ πὲρ ἀπάλω στύματός σε πεδέρχομαι
 ὁμνάσθην, ὅτι πέρουσιν ἥσθα νεώτερος,
 ᾧτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι
 καὶ ῥυσσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φόρει,
 30 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν.
 ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
 καὶ μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
 ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχεις,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέοι φίλοι.
 35 αἰ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρόπεις,
 ἐν θυμῷ δὲ λέγεις „τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς“;
 νῦν μὲν κῆπὶ τὰ χρύσεα μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
 βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
 τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλεταῖς θύραις
 40 προμόλοιμί κε πανσάμενος χαλεπῷ πόθῳ.

THEOCRITI EPIGRAMMATA.

I. (I.)

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἅ κατάπυκνος ἐκείνα
ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι,
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσε.
βωμὸν δ' αἵμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μᾶλος,
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II. (VII.)

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
ἱητῆρι νόσων ἀνδρὶ συννοισόμενος
Νικίᾳ, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰεὶ θυέσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑποστάς
μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

III. (X.)

Ῥμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρίνον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

IV. (XII.)

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὧ Διόνυσε
παρ σέ τὸν ἡδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶ δ' ἐκτίσματο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

V. (XIII.)

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκειο τὴν θεὸν εἰπὼν
 οὐρανίην, ἀγνῆς ἄνθεμα Χρυσογόνας
 οἶκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
 ξυνόν. αἰεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
 5 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὧ πότνια· κηδόμενοι γάρ
 ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

VI. (XX.)

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὕμιν υἱὸν ὠνήρ
 τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
 πρᾶτος τῶν ἔτ' ἄνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
 5 χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
 τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὥς σάφ' εἰδῆς,
 ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας
 πολλοῖς μηνὶν ὅπισθε κήνιαντοῖς.

VII. (XVI.)

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὧ ξένε
 σπουδᾷ, καὶ λέγ' ἐπὴν ἐς οἶκον ἐνθῆς·
 „Ανακρέοντος εἰκὼν' εἶδον ἐν Τέφῳ
 τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ὠδοποιοῦ.“
 5 προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
 ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

VIII. (XVII.)

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χῶνῆς ὁ τὰν κωμωδίαν
 εὐρὼν Ἐπίχαρμος.
 ὧ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
 τὴν ὧδ' ἀνέθηκαν,
 5 τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾷ πόλει,
 ὧν ἀνδρὶ πολίτᾳ

σωρὸν παρεῖχες ῥημάτων μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.

πολλὰ γὰρ ποτὶ τὰν ξοᾶν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα.
μεγάλα χάρις αὐτῶν.

10

10

IX. (XXI.)

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
κεῖ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχεν τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσι κρήνυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζεν, κῆν θέλῃς ἀπόβριξον.

Dubia et Spuria.

X. (II.)

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξὺν ἄκοντα,
νεβρίδα, τὰν πῆραν, ἧ ποκ' ἐμαλοφόρει.

XI. (III.)

Εὐδεις φυλλοστρωῶτι πέδῳ Δάφνι σῶμα κεκμακός
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρου ἔσω στείχοντες ὁμόροθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
φεῦγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα καὶ ἀγρεμόνας.

5

5

XII. (VI.)

Ἄ δέλλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλεόν, εἰ καταταξείς
δάκρυσι διγλήνους ὥπας ὀδυρόμενος;
οἶχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἶχετ' ἐς Αἶδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλεόν, ἀνίκα τήνας
ὅστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

5

5

XIII. (V.)

Ἀῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῦσιν αἰεῖσαι
 ἄδύ τί μοι; κῆγὰ πακτίδ' αἰεράμενος
 ἄρξεῦμαί τι κρέειν, ὃ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
 Δάφνης, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 6 ἔγγυς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὀπισθεν 5
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

XIV. (XXII.)

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα,
 εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
 υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
 Μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

XV.

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἥδε τράπεζα·
 θεὸς ἀνελοῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλός τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Καῖκος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XVI.

Ἀρχαὶ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τὰνθήματα ταῦτα
 ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
 τοῖς δ' ἐπτά, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
 τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρῃ ἥδ' ἐνιαυτοῖς·
 5 τοσσόσδε γὰρ μιν ἐξέβη μετρούμενος 5

* * * *

XVII. (IV.)

Τήναν τὰν λαύραν τᾶ θ' αἰ δρυές αἰπόλε κάμψας
 σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφές ξόανον,
 τρισκελές αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

- 5 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀέναον δέ 5
 ρεΐθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσω.
 ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυνόπαις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυρθόγγοισιν ἀοιδαῖς
 10 κόσσυφοι ἄχεῦσιν ποικιλότραπεζα μέλη. 10
 ξουθαὶ δ' ἄδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὅπα.
 ἔξεο δὴ τηγεῖ καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
 εὐχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 15 κενὸν ἐπιρρέξιν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἄρα νεύσῃ, 15
 τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θυή τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
 σακίταν. αἵτοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

XVIII. (XV.)

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλός
 ἐκ σέθεν ὡσανύτως ἴσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
 „χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος“ ἔρεῖς „ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.“

XIX. (XIV.)

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρύμεθον τύμβον τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XX. (VIII.)

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων·
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχον πόρον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
 πατρίδος ὀδυρεῖαν κεῖμαι ἐφ'esσάμενος.

XXI. (XI.)

Εὐσθένης τὸ μνήμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
 χῶμνοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ὢν.
 5 πάντων, ὧν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεῶθ', ὁ σοφιστής 5
 καίπερ ἄκις ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XXII.

Ἡ παῖς ὥχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἦδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς Αἶδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρῃ,
 δειλαίῃ, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.
 5 αἰατ' ἐλείνᾳ παθοῦσα Περιστέρῃ, ὥς ἐν ἐτοίμῳ 5
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XXIII. (XVIII.)

Ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραϊσσᾷ
 Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κηπέγραψε Κλείτας.
 ἐξεῖ τὰν χάριν ἀδὺν ἀντὶ τήνων,
 ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψ'· ἔτι μάν, ὅτι χρησίμα καλεῖται.

XXIV. (XIX.)

Ἀρχίλοχον καὶ σταῖθι καὶ εἰσίδε τὸν πάλαι ποιητάν
 τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
 διῆλθε κῆπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἁῶ.
 ἦρά νιν αἰ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάπευν Ἀπόλλων,
 5 ὥς ἐμμελὲς τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος 5
 ἕπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

XXV.

Αὐδήσαις τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.
 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXVI. (IX.)

"Ἀνθρῶπε, ζωῆς περιφείδεις, μηδὲ παρ' ὄρεν
 ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
 δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
 ἠπείγεις κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
 ἔμπορος ὧ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτήν 5
 ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδους.

THEOCRITI FRAGMENTUM.

Ἐκ τῆς Βερενίκης.

Καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἀλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
σφάζων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῶν ἱερὸν ἰχθῦν,
ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
καὶ κε λῖνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιο θαλάσσης
ἐμπλεα.

BIONIS RELIQUIAE.

I.

Ἐπιτάφιος Ἀδωνιδος.

Αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις,
ὥλετο καλὸς Ἀδωνις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθενδε·
ἔγρεο δειλαία κυανόστολε καὶ πλατάγησον
5 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 5
αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐν ὥρεσι μηρὸν ὀδόντι,
λευκὸν μηρὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ Κύπριν ἀνιῇ
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
10 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ, 10
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ
θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀνοίσει. 12
αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες. 15

Ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις·
15 μεῖζον δ' ἅ Κυθέρηα φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
κεῖνον μὲν περιπολλὰ φίλοι κύνες ὠρύονται
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· ἅ δ' Ἀφροδίτα
λυσαμένα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται 20
πενθαλέα νήπαστος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν
20 ἐρχομένην κείρουσι καὶ λερὸν αἷμα δρέπονται·

Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει, 13
ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἀδωνις, ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν. 14

ὁξὺν δὲ κωκύνουσα δι' ἄγκυα μακρὰ φορεῖται,
 Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ πολλὰ καλεῦσα.
 ἀμφὶ δέ μιν μέλαν εἶμα παρ' ὀμφαλὸν αἰώρεται, 25
 στήθεα δ' ἐκ χειρῶν φοινίσσεται, οἱ δ' ὑπὸ μαζοί
 χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύρονται.
 αἰαῖ τὰν Κυθήρηαν ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

᾿Ωλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
 Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνις· 30
 κάτθανε δ' ἅ μορφαὶ σὺν Ἀδώνιδι. τὰν Κύπριν
 αἰαῖ

30 ὦρεα πάντα λέγοντι, καὶ αἱ δρῦες αἰαῖ Ἀδωνιν·
 καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
 καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύνοντι· 34
 πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὰ ἀηδών 36
 αἰάζει νέον οἶτον ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 37
 35 Κύπριδος αἶνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἐκλαυσεν ἄρ'
 αἰαῖ; 39

ὥς ἶδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος, 40
 ὥς ἶδε φοίνιον αἶμα μαραινομένῳ περὶ μηρῶ,
 πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο· „μείνον Ἀδωνι,
 δύσποτμε μείνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχέω,
 40 ὥς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω.
 ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45
 τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζώει τὸ φίλημα,
 ἄχρῃς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἦπαρ
 πνεῦμα τεὸν ρεύσῃ, τὸ δέ σε γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
 45 ἐκ δὲ πῖω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω
 ὥς σ' αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50

ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται· ἅ δὲ Κυθήρη 35

Ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 35

φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα
 παρ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἃ δὲ τάλαινα
 ζῶω καὶ θεὸς ἐμὲ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
 50 λάμβανε Περσεφὸνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσθὶ γὰρ αὐτὰ
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ. 55
 ἐμὲ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόμεστον ἀνίαν,
 καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὅ μοι θάνει, καὶ σεσόβημαι.
 θνάσκεις ὥς τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἔπη.
 55 χήρα δ' ἃ Κυθέρηα, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἑρωτες.
 σοὶ δ' ἅμα κεστός ὄλωλε. τί γὰρ τολμαρὲ κυναγεῖς; 60
 καλὸς ἐὼν τί τοσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;
 ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες
 αἰαῖ τὰν Κυθέρηαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀ-
 δωνις. 63

60 Αἰαῖ' ὦ τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 67
 Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι.
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδωνιδι, φυλλὰς ἐρήμα·
 λέκτρον ἔχει Κυθέρηα τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἀδωνις. 72
 καὶ νέκυς ὢν καλὸς ἐστί, καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων.
 65 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν εὖ ἐνιαύεν,
 τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμίχθη,
 παγχρόσῳ κλιντῆρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
 βάλλει δὲ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ, 75
 ὥς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα ταῦτ' ἐμαράνθη.
 70 ῥαῖνε δέ μιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
 ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλεθ' Ἀδωνις.
 αἰαῖ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

δάκρυα δ' ἃ Παφίη τόσσ' ἐκχέει, ὅσπον Ἀδωνις 64
 αἶμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη. 65
 αἶμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν. 66

75 Κέκλιται ἄβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες 80
 κειράμενοι χαίτας ἐφ' Ἀδώνιδι· ἧδ' μὲν ὀϊστῶς,
 ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' ἐπτέρυισδε φαρέτραν,
 ἧδ' μὲν ἔλυσσε πέδιλλον Ἀδώνιδος, οἷ δὲ λέβητ' ἔς
 κρωσσοῖσιν φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρὸν λαίλει,
 ὃς δ' ὀπιθεν πετρύγεσιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν. 85
 80 αἶαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

(Deest una stropha.)

αἰαῖ τὰν Κυθέρην ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
 Ἑσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος,
 καὶ στέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ὑμήν,
 Ὑμήν οὐκέτ' ἄειδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαεῖδει 80
 85 αἰαῖ καὶ τὸν Ἄδωνιν ἔτι πλέον ἢ Ὑμέναιον. 90
 αἶ Χάριτες κλαῖοντι τὸν υἱέα τῷ Κινύραο,
 ὦλετο καλὸς Ἄδωνις ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι.
 αἰαῖ δ' ὅξυ λέγοντι πολὺν πλέον ἢ Παιῶνα
 καὶ Μοῖσαι τὸν Ἄδωνιν, ἀνακλείοισι δ' Ἄδωνιν,
 90 καὶ μιν ἐπαεῖδουσιν· ὁ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει. 95
 οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
 Ἀῆγε γόων Κυθέρηα τὸ σήμερον, ἴσχεο κομμῶν·
 δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

II. (XI.)

Ἐκ θαμινᾶς ραδάμιγγος, ὅπως λόγος, αἰσσοίσας
 ἥα λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

III. (IX.)

Οὐ καλὸν ὦ φίλε πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
 μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

IV. (XIII.)

Μηδὲ λήπης μ' ἀγέραστον, ἐπεὶ χῶ Φοῖβος ἀείδει
μισθὸν ἐλών. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

V. (V^a)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἄ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

VI. (V^b)

Εἰ μὲν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μοῦνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τὰ μοι πάρος ὥπασε Μοῖσα.
εἰ δ' οὐχ ἀδέα ταῦτα, τί μοι ποτὶ πλείονα μοχθεῖν;

VII. (V^c)

Εἰ μὲν γὰρ βιότῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐνὶ
μόχθῳ,

ἣν τάχα μοχθήσαντι ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
5 εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν 5
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μέιονα πάντων,
ὁππόσα τοι δειλοὶ καματώδεις ἔργα πονεῦμες,
ψυχὰν δ' ἄχρὶ τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἡμείροντες ἀεὶ πολὺ πλείονος ὄλβῳ;
10 λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα, 10
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον.

VIII. (IV.)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἑρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἢ κ' θυμῷ φιλέοντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραστον ἀείδῃ,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.
5 ἣν δὲ νόον τις Ἑρωτι δονεύμενος ἀδὺ μελίσδῃ, 5
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρρέοντι.

μάρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὅδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
 ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
 βαμβαίνει μευ γλῶσσα καὶ ὥς πάρος οὐκέτ' αἰίδει·
 10 ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν Ἑρωτα καὶ ἐς Λυκίδαυ τι μελίσδω, 10
 καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

IX. (III.)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώνοντι παρέστα,
 νηπίαχον τὸν Ἑρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
 ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
 „μέλπειν μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν Ἑρωτα δίδασκε.“
 5 ὥς λέγε· χαῖ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολιάσδον, 5
 νήπιος ὥς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἑρωτα δίδασκον,
 ὥς εὖρε πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὥς αὐλὸν Ἀθάναι,
 ὥς χέλυν Ἑρμῶν, κίθαριν ὥς ἄνυσ' Ἀπόλλων.
 ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
 10 ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰδεῖν ἐρωτύλα, καὶ μ' ἐδίδασκε 10
 θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
 κῆγών ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρωτ' ἐδίδασκον,
 ὅσσα δ' Ἑρως μ' ἐδίδαξεν ἐρωτύλα πάντ' ἐδιδάχθην.

X. (XVI.)

Ἔσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφανρότερος μῆνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος, καὶ μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 5 ἀντὶ σελαναίας τὸ δίδου φάος, ὦνεκα τήναι 5
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνειν. οὐκ ἐπὶ φωρᾶν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντα λοχάσω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συναρέσθαι.

XI. (VIII.)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὄλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθόῳ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίκοιο κατήλυθεν εἰς Ἀἶδα.
 ὄλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 5 ὦνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἀλῆτο κελεύθῳ.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρῳ ζῶοντος Ἀχιλλεύς·
 ὄλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι ἕμερον αἶνὸν ἄμυνεν.

XII. (II.)

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ὑπόπτερον εἶδεν Ἑρώτα
 ἐσδόμενον πύξιοι ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόησε,
 χαίρων ὦνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 5 τῷς καλάμῳς ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 τᾶ καὶ τᾶ τὸν Ἑρώτα μετάλμενον ἀμφοδόκευε.
 χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τῷς καλάμῳς ῥίψας ποτ' ἀροτρεὰ πρέσβυν ἵκανε,
 ὅς νιν τᾶνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 10 καὶ οἱ δεῖξεν Ἑρώτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
 μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 „φείδω τᾶς θήρας, μηδ' ἐς τόδ' ἔτ' ὄρνεον ἔρχευ.
 φεῦγε μακρὰν. κακὸν ἐστὶ τὸ θηρίον. ὄλβιος ἐσση·
 εἰσόκε μή μιν ἔλῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 15 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ
 ἐλθὼν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἐπὶ σείῳ κατιξεῖ.“

XIII. (XVII.)

Ἀμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἦε θαλάσσας,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφην· τί νυ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τὴν αὐτᾶ,

5 ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
ἄγριον ἄστοργον, μορφᾷ νόον οὐδὲν ὁμοῖον; 5
ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβόλον ὥπασας ἤμεν,
ὥς μὴ πικρὸν εἶντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XIV. (XIV.)

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XV. (XII.)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
τῆνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἡϊόνα ψιθυρίσδων,
λίσσόμενος Γαλάτειαν ἀπηγέα· τὰς δὲ γλυκείας
ἐλπίδας ὑστατίῳ μέχρι γήραος οὐκ ἀπολειψῶ.

XVI. (VII.)

Ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
δίξετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
χρεῖν δ' ἀμβροσίᾳ καὶ νέκταρι, χρεῖν ἅπασαν
ᾠτειλάν· μοιραῖα δ' ἀναλθέα τραύματα πάντα.

XVII. (VI.)

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ.

Εἶαρος ᾧ Μύρσων ἢ χείματος ἢ φθινοπώρῳ
ἢ θέρεος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὔχαι ἐλθεῖν;
ἢ θέρος, ἀνίκα πάντα τελεῖται ὅσσα μογεῦμες;
ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
5 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοί 5
θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργία τε καὶ ὄκνη.
ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὔαδεν; εἶπέ, τί τοι φρήν
αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.

ΜΤΡΣΩΝ.

Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήια ἔργα βροτοῖσι·

- 10 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἦμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νοσέρ' ὥρια τίκτει.
 οὐλον χεῖμα φέρον νιφετὸν κρυμῶς τε φοβεῦμαι.
- 15 εἶαρ ἐμοὶ τριπόθητον ὄλω λυκάβαντι παρεΐη,
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νυξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος ἀώς.

XVIII. (X.)

Μοῖσας Ἐρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἐρωτα φέροιεν.
 μολπὰν ταὶ Μοῖσαι μοι αἰὲ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τᾶς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XIX.

Παντα θεῶ γ' ἐθέλοντος ἐναΐσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων ῥάϊστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο.

MOSCHI RELIQUIAE.

I.

Ε ὕ ρ ὠ π η.

Εὐρώπη ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
 λυσιμελὲς πεδάα μαλακῶ κατὰ φάεα δεσμῶ,
 5 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνειρώων. 5
 τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὠίσατ' ἠπείρους δοιάς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναιῖκες.
 10 τῶν δ' ἥ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἥ δ' ἄρ' ἐφώκει 10
 ἐνδαπὴν, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιίσχετο κούρης,
 φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 ἥ δ' ἐτέρη κρατερῇσι βιωομένη παλάμησιν
 εἴρουεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 15 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν. 15
 ἥ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἔξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναιῖκας.
 20 ὁψὲ δὲ δειμαλέην ἀνενείκατο παρθένος αὐδὴν· 20
 „Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;
 ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἠδὲ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,

- τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἰσίδον ὑπνώουσα;
 25 ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ 25
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὥς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον. "
 "Ὡς εἰποῦσ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἑταίρας
 ἡλικας οἰέτεας θυμῆρας εὐπατερείας,
 30 τῆσιν αἰὲν συνάθρυεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο, 30
 ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χροά προχοῇσιν ἀναύρων,
 ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος ἐϋπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἱ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 35 ἀρχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἡγρεῖθοντο 35
 τερόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἡχῇ.
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρεν Εὐρώπεια,
 θηητὸν μάλα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἥφαιστοιο,
 ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου
 40 ἦεν· ἢ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάασσῃ, 40
 ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφω δ' Εὐρωπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχίς Ἰώ,
 45 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φνὴν δ' οὐκ εἶχε γυναίην. 45
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαῖνε κέλευθα,
 νηχομένη ἰκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοῦ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὄφρυος αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήθην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 50 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ 50
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν δ' ἐπταπόρῳ παρὰ Νείλῳ
 ἐκ βοδὸς εὐκεράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναικα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος, ἢ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείῃ, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 55 αὐφὶ δὲ δηνήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο 55

Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δέ οἱ ἐκτεάνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροίῃ,
 60 τάρσ' ὃς ἀναπλώσας ὠσεῖτέ τις ὠκύαλος νηῆς
 χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.

Αἰ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἔς ἀνθεμόεντας ἵκανον,
 ἄλλη ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερον.
 65 τῶν ἣ μὲν νάρκισσον εὐπνοον, ἣ δ' ὑάκινθον,
 ἣ δ' Ἴον, ἣ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραξε
 λειμῶνων ἐροτροφέων θάλε' ἔσκε πετηλά.

αἰ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν
 δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιν ἀνασσα,
 70 ἀγλαῖην πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγουσα,
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένηαι.

οὐ μὴν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν λαίνειν,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἐρυσθαί.
 ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 75 θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι

Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.

δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γείνετο ταῦρος,
 80 οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνὶ φέρβεται, οὐδέ μεν οἷος
 ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
 οὐδ' οἷος ποίμνης ἐπὶ βόσκεται, οὐδέ μεν οἷος
 ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.

τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 85 κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσω μάρμαιρε μετώπῳ,
 ὅσσε δ' ὑπὸ γλαύσσεσκε καὶ ἵμερον ἀστράπτεσκεν.
 ἰτὰ τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνην

- ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἄτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φανθεῖς
 90 παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι, 90
 ψαῦσαι δ' ἱμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
 στῇ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρώπείης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέριν, κατέθελγε δὲ κούρην.
 95 ἦ δέ μιν ἀμφαφάσκει καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν 95
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόρρνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μυκήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυρδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
 100 αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον. 100
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
 „Δεῦθ' ἐτάραι φίλιναι καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐξόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τ' ἐνῆς
 105 πρηγῆς τ' εἰσιδέειν καὶ μειλίχος, οὐδέ τι ταύροις 105
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦν τε φωτός
 αἰσιμος ἀμφὶ θεῇ, μούνης δ' ἐπιδύεται αὐδῆς.“
 Ὡς φαμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα,
 αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 110 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὠκύς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανε. 110
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἐταῖρας
 χείρας ὀρεγνυμένη, ται δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
 ἀγῶν δ' ἐπιβὰς πρόσσω θεῖν ἦν τε δελφίς, 113
 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.
 115 ἦ δὲ τότε ἔρχομένοιο γαληνιαάσκε θάλασσα,
 κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῖν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεις βυσσόθε δελφίς.
 Νηρεῖδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι 114
 κητείοις νῶτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο. 115

120 καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεῖρ ἄλα Ἐννοσίγαιος
 κῦμα κατιθύνων ἀλῆς ἡγεῖτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἡγερέθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρύθροοι ἀνλητῆρες,
 κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἡπύοντες. 120
 125 ἢ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις
 τῇ μὲν ἔχεν ταῦρον δολιχὸν κέρασ, ἐν χερὶ δ' ἄλλη
 εἶρουε πορφυρέην στολμοῦ πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
 δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἀλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης, 125
 130 ἴστίον οἶά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
 ἢ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπο πατρίδος ἦεν ἄνευθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλῖρροθος οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀῆρ μὲν ἄνωθεν, ἐνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσῃν ἀνενείκατο φωνήν. 130

135 „Πῇ με φέρεσθ' ὧ ταῦρε φίλ' ἐπλετο; πῶς δὲ κέ-
 λευθα

ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχαι, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
 ὠκύαλοις, ταῦροι δ' ἀλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποῖόν τοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσει' ἐδωδή; 135
 140 ἢ ἄρα τις θεὸς ἐσσι· θεοῖς δ' ἐπεοικότα ῥέξεις.
 οὐθ' ἄλλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὐτέ τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχώωσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἰσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσιν ἔρετμά.
 ἢ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψός' ἀερθεῖς 140
 145 εἵκελος αἰψηροῖσι πετήσεται οἴωνοῖσιν.
 ὦμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἣ ῥά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἐσπομένη βοῦ τῷδε
 ξείνην ναυτιλίην ἐφάπεω καὶ πλάξομαι οἴῃ.
 ἀλλὰ σὺ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐννοσίγαιε 145
 150 ἵλαος ἀντήσειας, ὃν ἔλπομαι εἰσοράσθαι

- τόνδε κατιθύνοντα πόρον προκέλευθον ἑμεῖο.
οὐκ ἄθεεῖ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὕγρα κέλευθα.“
- Ἦς φάτο· τὴν δ' ὥδε προσεφώνεεν ἡΰκερως βοῦς·
„Θάρσει παρθενική, μὴ δειδίθι πόντιον οἶδμα. 150
155 αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγνύθεν εἰ δοκέω μὲν
ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσῃν ἄλα μετρήσασθαι
ταύρω ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπη νυμφῆια σεῖο 155
160 ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φητύσειαι νῆας,
οἱ σκηπτοῦχοι ἄνακτες ἐπὶ χθονίοισιν ἔσονται.“
- Ἦς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνεται
μὲν δὴ
Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάξετο μορφήν,
λῦσε δέ οἱ μίτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυον ὤραι. 160
165 ἡ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' ἀντίκα νύμφη.

II.

Ἦ ρ ω ς δ ρ α π έ τ η ς.

- Ἄ Κύπρις τὸν Ἑρωτα τὸν νύεα μακρὸν ἐβώσκει·
ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἑρωτα —
δραπετίδας ἐμός ἐστιν — ὁ μανύσας γέρας ἑξέῃς
μισθόν τοι, τὸ φίλημα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
5 οὐ γυμνὸν τὸ φίλημα, τί δ' ὧ ξένη καὶ πλεον ἑξέῃς. 5
ἔστι δ' ὁ παῖς περὶ σάμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μαθησῇ.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ'
αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
καὶ Κρονίδῃ τέκε τέκνα καὶ ἀντίκα γείνετο μήτηρ. 162

οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά,
 10 ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἡπεροπευτάς, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ μέτωπον.
 μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κεῖς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀἴδεω βασιλῆα.
 15 γυμνὸς ὅλος τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὥς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
 ἀνέρας ἡδὲ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 20 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντί 20
 τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κᾶμμε τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα· πολὺ πλεόν ἅ δ' αἰεὶ αὐτῶ
 βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τις ἔλη τήνον, δῆσας ἄγε μῆδ' ἐλεήσης.
 25 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανήσῃ. 25
 κῆν γελᾷ, τὺ νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλήσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγῃ „λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσά μοι ὄπλα“,
 μὴ τὸ θίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

III. (V.)

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
 ἐστὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλεόν ἅ με γαλάνια.
 ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολλὸς βυθοῖ, ἅ δὲ θάλασσα
 5 κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμύκη, 5
 ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
 γὰρ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὐάδεν ὕλα,
 ἔνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὤνεμος, ἅ πίτυς ἄδει.
 ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ᾧ δόμος ἅ ναῦς,

10 καὶ πόνος ἐστὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἅ πλάνος ἄγρα. 10
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
 καὶ παρ᾽ φίλ' ἐμοὶ τᾷς ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
 ἃ τέρπει ψοφείσα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

IV. (VI.)

Ἦρατο Πὰν Ἀχῶς τᾷς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχὼ
 σκιρτατᾷ Σατύρῳ, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
 ὥς Ἀχὼ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχὼ,
 καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρως δ' ἔσμυχ' ἐπαμοιβά.
 5 ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα, 5
 τόσσον ὁμῶς φιλέων ἡχθαίρετο, πάσχε δ' ἃ ποίει.
 ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
 στέργετε τὼς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλησθε.

V. (VII.)

Ἀλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὀδεύη,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθουσαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν·
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 5 νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ, 5
 ἃ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένῳ ποταμοῖο.
 κῶρος δειλοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VI. (VIII.)

Λαμπάδα θεῖς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο δάβδον
 οὗλος Ἔρως, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ξεύξας ταλαεργὸν ὑπο ζυγὸν ἀνχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Διοῦς αὐλακα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· „πίσον ἀρούρας,
 5 μὴ σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλῳ.“ 5

INCERTORUM IDYLLIA.

Idyll. I. (Mosch. III.)

Ἑπιτάφιος Βίωνος.

Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,

καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.

νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,

ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεύετε κορύμβοις.

5 νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι, 5

νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλεόν αἰαῖ

λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτᾶς.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

α' Ἀδόνες αἰ πνκννοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,

10 νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγεῖλατε τὰς Ἀρεθοίσας, 10

ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ

καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὦλετο Δωρὶς αἰοιδά.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

β' Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασι νάπαι κύννοι,

15 καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ῥῥάν, 15

οἷαν ἐν ὑμετέροισι ποτὲ κήδεσι γῆρυς αἶειδεν.

εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις

Βιστονίαις Νύμφαισιν „ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.“

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

20 β' Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20

οὐκέτ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ἄδει,

ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇ μέλος Αἰθαῖον αἶειδει.

ᾠρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἷ ποτε γανύρως
πλαζόμεναι γοᾶντι καὶ οὐκ ἐθέλονται νέμεσθαι.

25 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 25

γ' Σετο Βίων ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν τέλος, αἷ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ᾠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

30 Ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ᾠδύρεται, ὅττι σιωπῇ 30

κούκετι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλᾶγος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ

35 τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

γ' Οὐ τόσον εἰναλίησι παρ' ἥοσι μύρατο δελφίν,
οὐδὲ τόσον ποκὰ κλαῦσεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀητός,

38

ἄλκνονις δ' οὐ τόσσον ἐπ' αἷγεσιν ἴαχε κῆνυξ,

40

40 οὐ τόσον οἰονόμοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 43

ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,

ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος

45

ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἃς ποκ' ἔτερπεν,

47

ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεξόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις

45 ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκνον· αἷ δ' ὑπεφώνεν 50

ὄρνιθες· „λυπεῖσθ' αἷ πενθάδες; ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.“

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἄν' ᾠρεα μακρὰ χελιδών, 39

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

41

οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν.

42

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

46

δ' Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε;
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὐ-
 τως;

50 εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἀγῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκετ' αἰοιδᾶς. 55
 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρεῖσαι
 τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

55 δ' Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν τέλος, ἂν ποκ' ἔτερες
 ἐξομέναν πρὸς σεῖο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσας. 60
 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφρευγεν
 ἁ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
 60 ἔξेत' ἐρημαίῃσι, βοᾶς δέ τι σεῖο νομεύει.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 65

ε' Παντὰ τοι ὦ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
 καὶ στυγνὸν περὶ σῶμα τεὸν κλαίουσιν Ἑρωτες.
 65 * * * * *
 ἁ Κύπρις, φιλέει δὲ πολὺ πλεόν ἢ τὸ φίλημα,
 τὸ πρῶαν τὸν Ἄδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν. 70
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ε' Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος, 71
 70 τοῦτο Μέλη νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
 τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
 μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοισι ξεέθροισι,
 πᾶσαν δὲ πληῖσαι φωνᾶς ἄλλα· νῦν πάλιν ἄλλον 75
 νιέα δακρύεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.
 75 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ς' Ἀμφότεροι παραῖς πεφιλημένοι, ὃς μὲν ἔπινε

Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοΐδας.
 ἧδ' μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
 καὶ Θέτιδος μέγαν νῆα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον· 80
 80 κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
 καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ ἀείδων ἐνόμεινε,
 καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε,
 καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα, καὶ τὸν Ἑρωτα
 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἦρεε τὰν Ἀφροδίταν. 85
 85 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

5 Πᾶσα Βίων θρηγεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστυα πάντα.
 Ἄσκη μὲν γοάει σε πολὺ πλεόν Ἡσιόδοιο·
 Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι
 οὐ τόσον Ἀλκαῖω περιμήνατο Λέσβος ἔραυνά· 90
 90 οὐδὲ τόσον τὸν Ἀοιδὸν ἐμύρατο Τήϊον ἄστυ·
 σὲ πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
 εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μυτιλᾶνα. 93
 * * * * *
 * * * * *

95 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

5 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

100 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Αὔσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ῥῥᾶς, 100

πάντες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βωκολιασταί 94
 ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.
 κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμου κλέος· ἐν δὲ Κύδωσιν
 ὁ πρὶν μειδιόωντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι
 δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πολίταις
 Τριοπίδαις ποταμῷ θρηγεῖ παρ' Ἀλεντι Φιλητᾶς,

βουκολικᾶς ἄλλ', ἄντε διδάξαι σεῖο μαθητάς,
κλαρονόμος μῶσας, τᾶς Δωρίδος· ἃ με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες αἰοιδάν.

105 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 105

ζ' Αἰαὶ τὰ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κῆπον ὄλωνται,
ἥδ' ἐ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἄνηθον,
ὑστερον αὖ ζῶοντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
110 ὅπποτε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ 110
εὖδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπνυκασμένος ἔσσειαι ἐν γᾷ,
ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν.
πῶς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι; τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν
ἄδει.

115 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 115

α' Φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα φαρμακοειδές.
πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτός, τοσσοῦτον ἀνάμερος ὥς κεράσαι τοι
ἢ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον, οὐ φύγεν ῥῶδάν;
120 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 120

Ἀλλὰ Δίκα κίχ' ἐ πάντᾳ. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῷδε
δάκρυσι καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
ὥς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσ-
σεύς,

ὥς πάρος Ἀλκείδας, κῆγ' ὡς τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
125 Πλουτέος, ὥς κέ σ' ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῇ μελίσδῃ, 125
ὥς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἔτι Κῶρα
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζεν.
καὶ κείνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
ἄοσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
130 ἔσσειθ' ἃ μολπά, χῶς Ὀρφέϊ πρόσθεν ἔδωκεν 130

ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυντον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κήγών
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς ἄειδον.

Idyll. II. (Theocr. XX.)

Β ο υ κ ο λ ί σ κ ο ς.

Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε θέλοντά μιν ἄδ' φιλῆσαι,
καὶ μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· „Ἐρρ' ἀπ' ἐμεῖο.
βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικά χεῖλεα θλίβειν.
5 μὴ τύγέ μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις. 5
οἷα βλέπεις· ὁπότ' αὖ λαλέεις, ὥς ἀστικά παῖσδεις,
ὥς τρυφὲρ' αἰκάλλεις, ὥς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἀδέα χαίταν.
χεῖλεά τοι νοσέοντι, χέρρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι,
10 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνης.“ 10
τοιάδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἔδον ἔπτυνσε κόλπον,
καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὴν πόδε συνεχὲς εἶδε
χεῖλεσι μυθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα,
καὶ πολὺν τᾶ μορφᾷ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς
15 καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλασσεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἶμα, 15
καὶ χρῶα φοινίχθην ὑπὸ τῷ λγεος ὥς ῥόδον ἔρσα.
χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσασθ' ἐταίρα.
ποιμένες, εἵπατέ μοι τὸ κρήγνυν· οὐ καλὸς ἐμμί;
ἄρ' αἰ τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεν ἄδ' Ἰουλος
ὥς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν,
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,

- 5 καὶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιμύσσησι, τὸν ὕπνον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐπιπτάμεναι μελεδῶναι. 5
 Ἰχθύος ἀργρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
 στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι κοίτῃ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 10 κεῖτο τὰ τὰς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυνκίοντα δέλητα, 10
 ὀρμιαί κύρτοί τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
 μῆρινθοι κώπα τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τὰς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἶμα τάπης τε.
 οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς στόλος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 15 οὐδὸς δ' οὐ κλήθραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισά, 15
 πάντ' ἐδόκει τήνοις· ἅ γὰρ πενιά σφας ἐτήρει.
 οὐδεὶς δ' ἐν μέσσω γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτὰν
 θλιβομένην καλύβαν τραφερὰν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπῳ τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 20 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνον ἀπώσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.

ΑΛΙΕΤΣ Α'.

- Ψεύδοντ' ὧ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς.
 ἤδη μυρὶ ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοῦδέπω ἄως.
 25 μὴ λαθόμαν, τί τὸ χρῆμα χρόνων ταὶ νύκτες ἔχοντι. 25

ΑΛΙΕΤΣ Β'.

- "Απφ', ἀλίως μέμφη τὸ καλὸν θέρους; οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.

ΑΛΙΕΤΣ Α'.

- 30 Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 οὐ σε θέλω τῷμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον. 30
 ὥς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζεν.

εὖ γὰρ ἂν εἰκάξαις κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὃ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἀλλ' ὥς καὶ σχολά ἐστι — τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 35 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων, 35
 ἄδων ἐν δρυμῷ, τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
 φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τάδ' ἔχειν — θέλε δὴ ποτε
 νυκτός

ὄψιν, πᾶ τοι ἔοικε λέγειν, μανύεν ἐταίρῳ.
 δειλινὸν ὥς κατέδαρθον, ἐν εἰναλλίοισι πόνοισιν
 40 — οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὄρῳ, 40
 εἰ μέμνη, τᾷς γαστρὸς ἐφειδόμεθ' — εἶδον ἐμαυτὸν
 ἐν πέτρῳ μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
 καὶ τις τῶν τρυφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 45 πᾶσα κύων ἄρκτον μαντεύεται, ἰχθύα κηγῶν. 45
 ᾧ μὲν τῶγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἶμα,
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
 τῷ χέρει τεινομένῳ περικλῶν νέμον εὐρὺν ἀγῶνα.
 πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι σιδάροις;
 50 εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἡρέμ' ἔνυξα, 50
 καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντ' ἐνέτεινα.
 ἦνυσ' ἐλὼν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χούρσειον ἰχθῦν,
 πάντ' αὖ γέ τοι χροσῶ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
 μῆτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλημένος ἰχθῦς
 55 ἢ τάχα τᾷς γλανκᾷς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης. 55
 ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρῳ ἀπέλυσα,
 μὴ ποτὶ τῷ στόματος τῶγκίνια χροσὸν ἔχοντι.
 καὶ τὸν μὲν σπένσας ὅκ' ἀνάγαγον εὐσπείρατον,
 ὥμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
 60 ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χροσῶ βασιλεύσειν. 60
 ταῦτά με κἀξήγειρε, τὸ δ' ᾧ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
 τὰν γνώμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ΑΛΙΕΥΣ Β'.

καὶ σύγε τί τρέσσεις; οὐκ ᾧμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθῦν
 χρύσειον ὥς ἴδες εὔρες, ἴσα δ' ἦν ψεύδεσιν ὄψις.
 65 εἰ — μὴ γὰρ κνώσσω — τὺ τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις 65
 Ὀλπις τῶν ὕπνων, ξάτει τὸν σάρκινον ἰχθῦν,
 μὴ σὺ θάνης λιμῶ καπὶ χρυσοῖσιν ὀνείροις.

Idyll. IV. (Theocr. XIX.)

Κ η ρ ι ο κ λ έ π τ η ς.

Τὸν κλέπταν πότ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾷ δ' Ἀφροδίτᾳ
 5 δεῖξέ τε τὰν ὀδύνην καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθόν 5
 θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκᾳ τραύματα ποιεῖ.
 χά μάτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσί μελίσσαις,
 ὥς τυτθὸν μὲν ἴης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκᾳ ποιεῖς;

Idyll. V. (Theocr. XXIII.)

Ἐ ρ α σ τ ή ς.

Ἀνὴρ τις πολὺφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ἑμοίω.
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἡμέρον εἶχε,
 κοῦκ ἦδει τὸν Ἐρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλίκᾳ τόξα
 5 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει· 5
 πάντα δὲ κἂν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.

οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
οὐ λόγος, οὐχὶ φιλάματ' ἐκούφιζον τὸν ἔρωτα.

οἶα δὲ θῆρ ὕλατος ὑποπτεύησι κυνάγως, 10
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ὦρια δ' αὐτῷ
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
ὁ πρὶν τοῖς ῥέθεσιν περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
15 ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. 15
λοίσθιον οὐκ ἤνυκε τόσαν φλόγα τᾶς Κυθρεῖας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελᾶθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' ἀντείνετο φωνᾷ·

„Αργιε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
20 λαῖνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι παρ σέ
κῶρε θέλω αὐτίς ποχ', ὀρώμενος ἀλλὰ βαδίζω,
ἔνθα τύ μευ κατέκρινας, ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνάν, τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθον.
25 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιτέλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστί, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ Ἴον καλὸν ἐστὶν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ· 29
30 καὶ κάλλος καλὸν ἐστί τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ξῆ. 32
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὁ πανίκα καὶ τὴν φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὴν παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον· 35
ὁππότεν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
35 τοῖσι τεοῖσιν ἰδῆς τὸν τλάμονα, μὴ με παρένθης,

λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται ἀνίκα πίπτει. 30
ἃ δὲ χιὼν λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα παχθῆ. 31

σταῖθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχοίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψόν με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον, 40
 καὶ νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μή με φοβαθῆς.
 οὐ δύναμαι σῖναι σε, διαλλάξεις με φιλάσας.
 χῶμα δέ μοι χῶσόν τι, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα.
 καὶ ἀπίης, τόδε μοι τρὶς ἐπαίλασον· ὦ φίλε κεῖσαι.
 ἦν δὲ θέλης, καὶ τοῦτο· καλὸς δέ μοι ὦλεθ' 45
 ἑταῖρος.

γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω.
 45 τοῦτον ἔρωτος ἔκτεινεν. ὁδοιπόρε, μή πα-
 ροδεύσης,
 ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖ-
 ρον.

Ὡδ' εἰπὼν λίθον εἶσεν, ἐρυσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρῃς γεισοπόδων, φοβερόν λόχον ἄπτει' ἀπ' αὐτῶν, 50
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ,
 50 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπαὶ ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὖτ' ὥϊξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἔξ ἰδίας ἡρτημένον, οὐδ' ἐλνγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσεν ἐὼν φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 55 γυμνασίων, καὶ τῇδε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δέ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῷ δ' ἐφ' ὕπερθε
 ἄλατο καὶ τῷγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἑφάβον· 60
 νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 60 „χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.“

Idyll. VI. (Bion. XV.)

Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ Διδαμείας.

ΜΤΡΣΩΝ.

Ἀῆς νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἄδῃ λιγαίνειν,
ἱμερόεν γλυκύθυμον ἐρωτικόν, οἷον ὁ Κύκλωψ
ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἥονι τᾷ Γαλατεία;

ΛΥΚΙΔΑΣ.

κῆμοι συρίσδεν Μύρσων φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;

ΜΤΡΣΩΝ.

5 Σκύριον ὃν Λυκίδα ζαλώμενος ἄδεις ἔρωτα, 5
λάθρια Πηλείδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
πῶς παῖς ἔσσατο φᾶρος, ὁμῶς δ' ἐψεύσατο μορφάν
καὶ νόμος ἐν κώραις Λυκομηδίσιν οὐκ ἀλεγοίσεις,
οὐδ' εὖδειν κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Διδαμείας.

ΛΥΚΙΔΑΣ.

10 Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βουκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδαν, 10
Οἰνῶνῃ κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαίμων
πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαϊκόν, οὐδέ τις Ἑλλήν,
οὔτε Μυκηναίων οὐτ' Ἥλιδος οὔτε Λακωνῶν,
μεῖνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φέρον δὲ σὺν αἰνὸν Ἄρῃα.
15 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μοῦνος Ἀχιλλεύς, 15
εἷρια δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ
παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἥντε κῶρα·
καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τόσον ἄνθος
χιονέαις πόρφυρε παρησί, καὶ τὸ βάδισμα
20 παρθενικῆς ἐβάδιξε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρῃ. 20
θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
ἐξ ἁοῦς δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Διδαμεία,
καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς

26 *στάμονα καλὸν ἄειρε, τάχ' ἀδέα δὲ κρόκ' ἐπήνει·*
ἦσθιε δ' οὐκ ἄλλα σὺν ὁμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξε νυ καὶ λόγον αὐτάν
ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα σὺ δὲ νύμφα καθεύδεις.
 30 *αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλαί*
ἀμὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἃ δὲ πονηρά 30
νύξ ἄτα δολίᾳ με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο

Idyll. VII. (Theocr. XXVII.)

Ὁ α ρ ι σ τ υ ς.

(Deest initium.)

KOPH.

Τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἦρπασε βουκόλος ἄλλος.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἑκοῖς Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

KOPH.

μὴ καυχῶ σατυρίσκει· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

KOPH.

5 τὸ στόμα μεν πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 5

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χεῖλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.

KOPH.

καλὸν σοι θαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄξυγα κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὥς ὄναρ ἦβη.

ΚΟΡΗ.

ἅ σταφυλὺς σταφύλις ἔστ', οὐδὲ ρόδον αὖτον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνίψω. 10

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πετέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.

ΚΟΡΗ.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπ'· ὀξύθροον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄζεο καὶ σύγε κῶρα.

ΚΟΡΗ.

15 χαιρέτω ἅ Παφία· μόνον Ἰλαος Ἄρτεμις εἴη. 15

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄκριτον ἐνθῆς.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὥς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 17

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ φεύγεις τὸν Ἑρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 19

ΚΟΡΗ.

φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ξυγὸν αἰὲν αἰείrais. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

20 δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσει.

μὴπιβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.

18

ΚΟΡΗ.

πολλοί μ' εὖ μνῶοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἐκήλει.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἰς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστήρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.

25

ΚΟΡΗ.

25 ναὶ μάν φασι γυναῖκας εὐὸς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἀεὶ κροτέουσι· „τίνα τρομέουσι γυναῖκες;“

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεῇ βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν.

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροα καλὸν ὀλέσσω.

30

ΔΑΦΝΙΣ.

30 ἦν δὲ τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψαι ἦβας.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθείν.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μὰυτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλης με διῶξαι.

35

ΚΟΡΗ.

35 τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ δώματα καλὰ νομεῦσι.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλά κε τέρποι. 40

ΔΑΦΝΙΣ.

40 Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐγενέων· ἀλλ' οὐ ἔθεν εἰμὶ χειρίων.

ΔΑΦΝΙΣ.

οἶδ', ἄκρα τιμὴ ἐσσί, πατήρ δέ τοι ἐστὶ Μενάλκας.

(Desunt quaedam.)

ΚΟΡΗ.

δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος ὅπη. πόθεν ἴσταται αἶας;

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. 45

ΚΟΡΗ.

45 αἴγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλῳ ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἐμὰ παρθένῳ ἄλσεα δείξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέξεις σατυρίσκει; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τίνα πρᾶτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ ναι τὸν Πᾶνα. τεγὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

30

ΔΑΦΝΙΣ.

50 θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μάλα δειλά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μιαίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπ' ὀσφύος; ἐς τί δ' ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τᾷ Παφίᾳ πρᾶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.

35

ΚΟΡΗ.

55 μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλήλῃαις λαλέουσι τεδὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

ἀμπεχόνην ποίησας ὅλον θάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.

ΚΟΡΗ.

φῆς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα
δοίης.

60

ΔΑΦΝΙΣ.

60 αἰδ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

65

Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαϊνόμενοι μελέεσσιν
ἀλλήλοισι ψιθύριζον. ἀνύετο φάριος εὐνή.
χῆ μὲν ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη,
ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεκορημένος εὐνᾶς.

65

Idyll. VIII. (Mosch. IV.)

Μ ε γ ά ρ α.

„Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος
σώξεται ἐπὶ ρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἠνίησαι;
ἦρ' ὃ τοι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱός
5 ἀνδρὸς ὕπ' οὐτιδανοῖο, λέων ὥσειθ' ὑπὸ νεβροῦ;
ὦμοι ἐγὼ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἠτίμασσαν
ἀθάνατοι; τί νύ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἰσῇ;
δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἤλθον,
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
10 ἦδ' ἔτι νῦν σέβομαι τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν·
τοῦ δ' οὔτις γένεται ἄλλος ἀποτμότερος ζώντων,
οὐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
σχέτλιος, ὃς τόξοισιν, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
ἦέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,

10

15 παῖδας εὐνὸς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν 15
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν
 ἄλλω.

οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
 20 μητέρ' ἔην, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὥς δ' ὄρνις δύρεται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφιν ἔτι νηπιάχοντας
 θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι κατεσθίῃ· ἥ δὲ κατ' αὐλὰς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 25 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἥ γάρ οἱ αὐτῇ 25
 ἄσσον ἔμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτιο πελώρου·
 ὥς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῇ
 30 κείσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα, 30
 * * * *

ῥ' Ἀρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῷ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλῃς' ἐνὶ χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἓνα χρύσειον ἐς ὅστέα κρῶσδὸν ἀπάντων
 35 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίουσιν
 Ἀολίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κάτα κραναὴν πόλιν Ἥρης
 πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἥτορ
 40 αἰὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρώῃ. 40
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὄρω παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον
 μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἡὲ σιδήρου

- 45 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἤντε λείβεται ὕδωρ, 45
 νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἄν τις εὐφροῇναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἐέργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἴσθμοῦ
 50 ναίουσ', οὐδέ μοι ἐστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50
 οἷα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφί γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἥ δὲ καὶ αὐτὴ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχνηται Ἰφικλῆι,
 σῶ υἱεῖ· πάντων γὰρ οἰζυρώτατα τέκνα
 55 γείνασθαι σε θεῶν τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα. 55
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κύκλον ἔς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκῆων.
 ὥς δ' αὐτῶς δακρύνουσι παρῆια λεύκ' ἐδίαινε
 60 Ἀλκμήνῃ· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
 μῦθοισιν πυκνοῖσι φίλην νυδὸν ὦδε μετηύδα·
 „Δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πευκαλίμαις; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω
 κῆδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέ-
 κλαυται.
 65 ἢ οὐχ ἄλῃς, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἡμᾶρ 65
 γεινομένοις; μάλα μὲν γε φιλοφληνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμήσειν ἐν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι
 θαρσοίῃ· τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρόω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
 70 ἄλγεσι μοχθίζουσαν· ἐπιγνώμων δέ τοί εἰμι 70
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
 καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἢ δ' ἐλεαίρω,
 οὔνεκέν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
 ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
 75 ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ, 75

- ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόςσαι
 δυσμενέων, μηθέν σε χειριότερον φρεσὶν ἦσι
 στέργειν ἢ εἴπερ μοι ὑπὲκ νηδυόφιν ἦλθες
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
 οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
 τῷ μὴ μ' ἐξείπης πότε' ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω,
 μηδ' εἴ κ' ἠῦκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
 οὐθέν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάσθαι
 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
 85 πρὶν ἥπερ τ' ἰδέειν μιν, ὅφ' ἥπατι εἴσω ἔχουσα, 85
 καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἥγαγεν Αἰδωνῆος·
 ὧδέ ε' δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.
 νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτίς
 90 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυνκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μὴ μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπη.
 εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
 95 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἡρακλεΐη· 95
 τῇ μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῷ
 τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ,
 γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου
 100 καρτερόν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλωῆς, 100
 ἦτοι ὃ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείδας
 ἀνδρήρου καταδῦναι, ἃ καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
 105 αὐτὰρ ὅγ' αἰὲν ὀπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγῆειν μεμαῶς ὀλοὸν βέλός Ἡφαίστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν εἰς χροὸς ἤντε γέρον

νώμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταινε, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξει δῆιον πῦρ.
 110 τῷ μὲν ἀοσσηῖσαι λεληημένος, ὥς μοι ἔϊκτο, 110
 Ἴφικλέης μεγάρυμος ἐπ' οὔδ' ἐκάρπες ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρον ὥσειτ' ἀμενηνός,
 115 ὄντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές 115
 καππεσέειν· κεῖται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτῶς,
 εἰσόκέ τις χειρὸς μιν ἀνειρῦσση παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὅπιδα τρομερὴν πολιοῖο γενείου.
 ὥς ἐν γῇ λελλίαστο σακεσπάλος Ἴφικλείης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὀρῶσα
 120 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἥως δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα φίλῃ μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐποίησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρουσθῆα τρέποιτο
 οἴκου ἄφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 125 θυμὸς ἐμός, μηδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων.“ 125

Idyll. IX. (Theocr. XXV.)

Ἡ ρ α κ λ ῆ ς Λ ε ο ν τ ο φ ὀ ν ο ς .

* * * * *

Τὸν δ' ὁ γέρον προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς
 πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·

„Ἐκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεεῖνεις,
 Ἐρμέω ἀζόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνοδίοιο·

5 τὸν γὰρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
 εἴ κεν ὁδοῦ ξαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
 ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἐϋτριχες Ἀργεῖαο

- οὐ πᾶσαι βόσκονται ἵαν βόσιν οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αἰ μὲν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἄμφ' Ἑλισσύντος,
 10 αἰ δ' ἱερὸν θειοῖο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
 αἰ δ' ἐπὶ Βουπρασίῳ πολυβότρυος, αἰ δὲ καὶ ὧδε·
 χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσι περ ἔμψης
 πάντεσσιν νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
 15 Μηνίου ἄμ μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιηδέα ποίην 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε
 εἰς ἄλιν, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει.
 αὐλὶς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιᾷ χειρός
 φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
 20 κείνη ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναι πεφύασι 20
 χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίῳ
 ἱρὸν ἄγαλμ' ὧ ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηνθ', οἷ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθρόον ὄλβον
 25 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὔρους μὲν ἴσχουσι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι,
 ἐς ληνοὺς δ' ἰκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Ἀυγείας,
 30 πυροφόροι τε γῆναι καὶ ἄλωαι δεινδρῆεσσαι, 30
 μέχοι ἐπ' ἐσχατιᾷς πολυπίδακος ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμᾶρ,
 ἢ δίκη οἰκῆων, οἷσιν βίος ἐπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ περ μοι ἐνίσπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 35 ἔσσεται, οὐτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας, 35
 ἧέ τι Ἀυγείην ἥ καὶ δμῶων τινὰ κείνου
 δίζεαι, οἷ οἱ ἔασιν. ἐγὼ δὲ κέ τοι σάφα εἰδῶς
 ἀτρεκέως εἴποιμ', ἐπεὶ οὐ σέ γέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν εἰκότα φύμεναι αὐτόν,

οἶόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
„Ναὶ γέρον Ἀυγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἥγαγεν ἐνθάδε χρεῖώ.
εἰ δ' ὃ μὲν ἄρ κατὰ ἄστν μένει παρὰ οἴσι πολίταις
δήμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
δμῶων δὴ τινα πρέσβυ σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
ὅστις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρώτερος αἰσυμνήτης,
ᾧ κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένιοιο πυθοίμην.
ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.“

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐξαὔτις ἀμείβετο διὸς ἀροτρεύς·
„Ἀθανάτων ᾧ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὧδε γὰρ Ἀυγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,
σφωιτέρῳ σὺν παιδί, βίη Φυλῆος ἀγανοῦ,
χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς πού καὶ βασιλεῦσιν εἰδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἵομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὐλιν ἔφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.“

Ὡς εἰπὼν ἡγεῖτο, νόῳ δ' ἔτι πόλλ' ἐμενοίνα,
δέρμα τε θηρὸς ὀρῶν χειροπληθῇ τε κορύνην,
ὀππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·
ἅψ δ' ὄκνω ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιο
σπερχομένον· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόου ἰδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφότερον ὁδμῇ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖν.
θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος
Ἀμφιτρωνιάδῃ Ἡρακλεῦ· τὸν δὲ γέροντα

ἄγριον ἀσπάζοντο περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
 τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσων αἰείρων
 φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺν δὲ φωνῇ
 75 ἠπεύλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ,
 χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν, ὁθιούνεκεν αἰὲν ἐρυντο
 αὐλὴν κοῦ παρεόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον εἶπεν·

„ὦ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶ πόλῃσαν ἄνακτες
 80 θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὥς ἐπιπειθέες.
 εἴ οἱ καὶ φρένες ὥδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν,
 ἦδει δ', ὧς τε χορὴ χαλεπαινέμεν ὧς τε καὶ οὐκί,
 οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδῆρισεν περὶ τιμῆς·
 νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τι καὶ ἄρρηγες γένετ' αὐτως.“

Ἥ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τωύλιον ἱξον ἰόντες.

* * *

85 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
 δαίελον ἥμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πλοῖνα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλῖα τε σηκούς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρία ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 90 ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσει νέφη ὑδατόεντα,
 ἄσσά τ' ἐν οὐρανῷ εἶδιν ἐλαννόμενα προτέρωσε
 ἢ νότοιο βίῃ ἢ Θρηκὸς βορέαο·

τῶν μὲν τ' οὐτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 οὐδ' ἄνυσσις· τόσα γάρ τε μέγα προτέρωσε κυλίνδει
 ἰς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτὶς ἐπ' ἄλλοις·
 95 τόσος αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῃ ἦει.
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης — στείνοντο δὲ πλοῖνες ἄγροί —
 μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
 εἰλιπόδων, οἷες δὲ κατ' αὐλὰς ἠύλιζοντο.

100 ἔνθα μὲν οὐτις ἐκηλος ἀπειρεσίων περ ἐόντων
 εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμάσι

- κωλοπέδας ἀράρισκε περισταδόν, ἐγγὺς ἀπέργων·
 ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἵει
 105 πινέμεναι λαοῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος, 105
 ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
 Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
 ἦντινὰ οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες,
 110 σὺν δ' υἱός τε βίη τε βαθύφρονος Ἡρακλῆος 110
 ὠμάρτευν βασιλῆϊ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
 Ἀμφιτρονιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμεῖς αἰεὶ
 ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνον
 115 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει 115
 ἀνδρὸς ληΐδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οὔτε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἥελιος δ' ὦ παιδὶ τόγ' ἔροχον ὥπασε δῶρον,
 ἀφνειὸν μῆλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 120 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερὲς βοτὰ πάντα 120
 ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦστος ἐκείνου
 βουκολίους, αἵτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῶν,
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
 ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
 125 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε. 125
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο
 κνήμαργοί θ' ἑλικές τε, διηκόσιοι γέ μεν ἄλλοι
 φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἷγ' ἔσαν ἥδη.
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
 130 ἱεροὶ Ἥελίοιο· χροήν δ' ἔσαν ἡϋτε κύκνοι 130
 ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι·
 οἱ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
 ἐν νομῷ, ὧδ' ἐκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
 καὶ ῥ' ὁπότε ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες

- 135 ἐς πεδλίον δρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τολγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὁσμήν,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπων.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένει ᾧ
 ἢ δ' ὑπεροπλήη Φαέθων μέγα, τὸν ῥα βοτῆρες
 140 ἀστέρι πάντες ἔϊσκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὃς δὴ τοι σκύλος αὔον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐϋσκόπῳ Ἡρακλῆϊ
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 145 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἑόντα, πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω
 ὦμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 150 θαύμαζεν δ' αὐτὸς τε ἄναξ υἱὸς τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς οἷ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσιν βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

* * *

- Τὼ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε καταντόθι πίονας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη δ' Ἡρακληΐη.
 155 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἣ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο
 οὔτι λήν ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεοῦσῃ,
 τῇ μιν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 160 Ἀγγείω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 „Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκού-
 σας,
 εἰ σεῦ περ, σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.

- 165 ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος ὥς μέσος ἀκμῆς
 ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλίκης ἔξ ἀρχιάλοιο, 165
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 οὐνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 κοίλην αὐλὴν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος,
 170 οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἄργεος ἔξ ἱεροῖο 170
 αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἥε Μυκῆνην,
 ὥς κεῖνός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἑτεὸν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλῶν
 175 ἦέ σέ, δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει 175
 χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἡμῖν ἀκούοντεςσιν ἔειπεν
 180 οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
 εἰπέ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
 ὅπως τ' εὐὺδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνωδάλου εὗροις
 ἱμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκᾳ βόσκει,
 185 ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔθνος. 185
 τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἳ δὲ νῦ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδίῳ χαριζόμενον παραιοῦσιν·
 ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 190 Φυλεύς, ὄφρα κιοῦσιν ἅμᾳ σφισιν ἄρκιος εἴη, 190
 καὶ ῥά τε ρηίτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,
 ὃς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μῦθῳ·
 ὦ Ἀὐγηιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνείρεν,
 αὐτὸς καὶ μάλα ρεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 195 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195

- ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν,
 νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
 Ἀργείων οὐδ' εἰς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 οἷον δ' ἀθανάτων τίν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 200 ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 200
 πάντας γάρ, πίση τις ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
 λῆς ἄμοτον κεραίξε, μάλιστα δὲ Βεμβιναῖοι
 οἱ ἔθεν ἄγχιστα κλαῖον ἄτλητα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 205 Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὕγρον ἐλὼν κοίλην τε φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνιοι
 ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέφ' Ἑλικῶνι
 210 εὐρῶν σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ρίζαις. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῆς ἦεν, ἵκανον,
 δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνη
 νευρεῖην, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἴθαρ ἔβησα.
 πάντῃ δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
 215 εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κείνον ἰδέσθαι. 215
 ἡματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπῃ ἔχνια τοῖα
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυθμοῖο πνθέσθαι.
 οὐδέ μεν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 220 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὲν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὃ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 225 αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνω χαροπὸν τε πρόσωπον 225
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην

- ἐν τρίβῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὀππόθ' ἵκοιτο,
 καὶ βάλον ἄσσον ἰόντος ἀριστερόν ἐς κενεῶνα
 230 τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλισθεν 230
 ὀκριόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίη.
 αὐτὰρ ὁ κρατὰ δαφονὸν ἀπὸ χθονὸς ὥκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυρούς δὲ χανῶν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
 235 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οἶστον ἀπὸ νευρῆς προῖαλλον 235
 ἀσχαλόων, ὧς μ' ὁ πρὶν ἐτάσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅτι πλεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἰός,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμῶλιος αὐτῶς.
 240 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς 240
 αὐερύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 θῆρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησιν ἔλιξε
 κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ ἀνχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθιραι
 245 σκυζομένῳ, κυρτὴ δὲ δάχτυς γένετ' ἡὔτε τόξον, 250
 πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἱξύν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀρματοπηγρὸς ἀνὴρ πολέων ἰδρὶς ἔργων
 ὄρπηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκτεάνοιο,
 θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἵν' ἀξόνι' ἦ κύκλα δίφρω·
 250 τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός 255
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πῆδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὧς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμῶων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 255 τῇ δ' ἐτέρῃ ρόπαλον κόρσης ὕπερ αὖτον αἰείρας 260
 ἤλασα καὶ κεφαλῆς, διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίῳ καρήατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὄγε πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι
 ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη

- 260 νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε' οἱ ἄμφω 260
 ἦλθε, βίη σειςθέντος ἐν ὅστέῳ ἐγκεφάλαιο.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρεῖαις
 νωσάμενος, πρὶν αὖτις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 265 αὐχένος ἀρρήκτιο περ' ἰνίον ἤχμασα προφθάς, 265
 ῥίψας τόξον ἔραξε πολύρραπτόν τε φαρέτρην·
 ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείδας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρύψῃ ὀνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδας πτέρυνῃσι ποδῶν στερεῶς ἐπέξον
 οὐραίην ἐπιβάς, πλευρῇσί τε κῆρ' ἐφύλασσον,
 270 μέχρι ὅγ' ἐξεκάπυσσε βραχίονα ῥόχθον αἰέρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Αἰδης.
 καὶ τότε δὴ βούλευνον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
 θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσάιμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
 275 τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδέ μεν ἄλλῃ. 275
 ἔνθά μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέσμα λέοντος ἀνασχίλζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 280 οὗτός τοι Νεμέου γένετ' ὃ φίλε θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μήλοισι τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.“

Im Verlage von B. G. Teubner in Leipzig sind erschienen:

Benseler-Schenkl's

Griechisch-deutsches und Deutsch-griechisches

SCHUL-WÖRTERBUCH.

- I. Band: Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 6. Aufl.
Besorgt von J. Rieckher. gr. 8. geh. Preis 6 Mark
75 Pf.
- II. Band: Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. gr. 8.
3. Aufl. geh. Preis 9 Mark.
-

Wörterbuch zu den Homerischen Gedichten. Für
den Schulgebrauch bearbeitet von Georg Autenrieth.
Mit vielen Holzschnitten und zwei Karten. Zweite ver-
besserte Auflage. gr. 8. 1877. geh. 3 Mark.

Wörterbuch zu Xenophon's Anabasis. Von F. Voll-
brecht. Mit 75 Holzschnitten, 3 lith. Tafeln und 1 Karte.
4. Aufl. gr. 8. 1880. geh. 1 Mark 80 Pf.

**Schulwörterbuch zu C. J. Cäsar mit besonderer Berück-
sichtigung der Phraseologie.** Von Dr. H. Ebeling. 2. Aufl.
von A. Dräger. gr. 8. geh. 1 Mark.

**Wörterbuch zu den Lebensbeschreibungen des Cornelius
Nepos.** Für den Schulgebrauch herausgegeben von H. Haacke.
6. Aufl. 8. 1880. geh. 1 Mark. [Mit dem Text des Nepos
1 Mark 20 Pf.]

**Schulwörterbuch zu Cornelius Nepos mit besonderer
Berücksichtigung der Phraseologie.** Von Dr. H. Ebeling.
gr. 8. geh. 80 Pf.

Wörterbuch zu den Fabeln des Phädrus. Für den Schul-
gebrauch herausgegeben von A. Schaubach. 2. Aufl. 8. 1877.
geh. 60 Pf. [Mit dem Text des Phädrus 90 Pf.]

Wörterbuch zu Siebelis' tirocinium poeticum. Von
A. Schaubach. 5. Aufl. gr. 8. 1880. geh. 45 Pf.

Lateinisch-deutsches und deutsch-lateinisches
SCHUL-WÖRTERBUCH
von

Friedrich Adolph Heinichen,

Dr. der Phil. und Licentiaten der Theologie, Gymnasialprorector a. D.
und Professor.

Erster Theil:

Lateinisch-deutsch.

3. Aufl. Lex.-8. 1875. geh. 6 Mark.

Zweiter Theil:

Deutsch-lateinisch.

3. Aufl. Lex.-8. 1877. geh. 5 Mark.

Dieses neueste lateinische Wörterbuch ist für den ganzen Cursus des Gymnasial-Unterrichts bestimmt und hat bereits in den meisten Schulen Deutschlands Eingang gefunden. Seine Vorzüge vor ähnlichen compendiösen Wörterbüchern sind allgemein anerkannt.

Wörterbuch
zu
Ovid's Metamorphosen.

Von

Dr. Johannes Siebelis.

3. Aufl. Besorgt von Fr. Polle. gr. 8. geh. 2 Mark 70 Pf.

Der durch seine Ausgabe der Metamorphosen (9. Aufl. 1876) und anderer Schulbücher rühmlichst bekannte Verfasser bietet in diesem Wörterbuche ein neues Hilfsmittel für das Verständnis der Metamorphosen, das den Bedürfnissen der Schule und der Wissenschaft gleichzeitig Rechnung trägt.

Fr. Lübker's
Reallexikon des classischen Alterthums
für Gymnasien.

Fünfte durchgängig verbesserte Auflage.

Herausgegeben

von

Prof. Dr. Max Erler,

Director des Gymnasiums zu Bwidau.

Lex.-8. Mit vielen Abbildungen. geh. 12 Mark.

Das Buch hat eine so ausserordentlich günstige Aufnahme gefunden, dass vier starke Auflagen rasch hintereinander nöthig wurden. Dasselbe wird vorzugsweise gern zu Prämien benutzt.

BIBLIOTHEK
M. Q. A. T. T. E

Frontinus	Mk. 1 50	Plinius et Gargilius	Mk. 2 70
Gajus	2 70	Poetae latini min. Vol. I. & II.	4 50
Gellius, 2 voll.	3 30	Porphyrion	4 20
Hieronymus de viris illustr.	2 40	Propertii carmina	60
Historia Apollonii regis Tyri	1 —	Quintiliani inst., 2 voll.	2 40
Horatii carmina	1 —	Quintiliani inst., lib. X	30
Hygini Grom. liber	75	Rutilius Namatianus	75
Incert. auct. de Const. Magno	60	Sallustius	45
Jurisprudentiae anteiust. reliq.	6 75	Scriptores hist. Aug., 2 voll.	5 10
Justinianus	1 —	Senecae opera philos., 3 voll.	7 80
Justinus	90	Senecae traegodiae	4 50
Juvenalis satirae	45	Seneca rhetor	4 50
Livii opera, 6 voll. (à 1 Mark)	6 —	Statius. Vol. I. Silvae	1 80
Lucretius	1 50	— Vol. II. Fasc. I. Achilleis	75
Macrobius	5 40	Suetonius	1 50
Martialis epigrammata	1 50	Taciti opera, 2 voll.	2 40
Martianus Capella	4 50	— libri minores	45
Mela, Pomponius	1 20	Terentii comoediae	1 20
Metrollogici scriptores, 2 voll.	5 10	Tibulli carmina	30
Mureti scripta selecta, 2 voll.	2 40	Ulpianus	75
Ovidii opera, 3 voll.	2 90	Valerius Flaccus	1 50
Panegyrici latini	3 60	Valerius Maximus	3 75
Persius	30	Velleius Paterculus ed. Halm	1 —
Phaedri fabulae	30	Vegetius	3 —
Plauti comoediae, 2 voll.	2 70	Virgili opera	1 35
Plini epistolae	1 20	— Bucolica et Georgica	45
Plinii nat. hist., 6 voll.	13 20	— Aeneis	90

Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

	Mk.	Pf.
Aeschylus' Agamemnon. Von Rob. Enger und Gilbert. 2. Aufl.	2	25
— Perser. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl.	1	20
— Prometheus. Von N. Wecklein. 2. Aufl.	1	80
Anthologie aus den Lyrikern der Griechen. Von E. Buchholz. 2 Bdehn.	3	—
Aristophanes, die Wolken. Von W. S. Teuffel	1	50
Arrian's Anabasis. Von Dr. K. Abicht. 2 Hefte. Mit 1 Karte	4	05
Caesaris commentarii de bello Gallico. Von A. Doberenz. 7. Aufl.	2	25
— de bello civili. Von A. Doberenz. 4. Aufl.	1	80
Chrestomathia Ciceroniana. Von C. F. Lüders. 2. Aufl.	2	70
Ciceronis de officiis libri tres. Von J. v. Gruber. 3. Aufl.	1	50
— Laelius. Von G. Lahmeyer. 3. Aufl.	—	60
— Cato major. Von G. Lahmeyer. 4. Aufl.	—	60
— Cato major. Von C. Meissner	—	45
— Somnium Scipionis. Von C. Meissner. 2. Aufl.	—	45
— Tusculanarum disp. libri V. Von O. Heine. 2. Aufl.	2	25
— de finibus bonorum et malorum. Von H. Holstein	2	70
— Rede für Cn. Plancius. Von E. Köpke. 2. Aufl.	1	20
— Rede für P. Sestius. Von H. A. Koch u. A. Eberhard. 2. Aufl.	—	90
— Rede für Sex. Roscius. Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 2. Aufl.	—	90
— Rede für T. Annius Milo. Von Fr. Richter. 2. Aufl.	—	90
— divinatio in Q. Caecilius. Von Fr. Richter	—	45
— Rede gegen C. Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	1	20
— V. Buch. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	1	20
— für P. Sulla. Von Fr. Richter	—	60
— Reden gegen L. Catilina. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 3. Aufl.	1	—
— f. Marcellus, Ligarius u. Delotarus. V. Fr. Richter u. Eberh. 2. Aufl.	—	90
— Rede für L. Murena. Von H. A. Koch	—	75
— üb. d. Imper. d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	—	60
— Erste und zweite Philippische Rede. Von Koch u. Eberhard. 2. Aufl.	—	90
— Rede f. d. Dichter Archias. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 2. Aufl.	—	45
— de oratore. Von K. W. Piderit. 5. Aufl. Von Adler	4	50
— Orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.	2	—
— Brutus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.	2	25
— Partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit	1	—
— Ausgewählte Briefe. Von Josef Frey. 2. Aufl.	2	25
Cornelius Nepos. Von J. Siebelis u. Jancovius. 9. Aufl.	1	20
Curtius Rufus. Von Th. Vogel. I. Bändchen. Buch III—V. 2. Aufl.	2	10
— II. Bändchen. Buch VI—X. Mit 1 Karte. 2. Aufl.	2	25
Demosthenes' neun philippische Reden. Von C. Rehdantz. 1. Heft. 5. Aufl.	1	20
— 2. Heft. I. Abth. 4. Aufl. Mk. 1. 50., II. Abth. Indices. 3. Aufl.	1	80
Elegie, die Römische. Von B. Volz. 2. Aufl.	—	80
Euripides' Phoenissen. Von G. Kinkel	—	75

- Euripides' Medea. Von N. Wecklein. 2. Aufl.
 — Iphigenia im Taurerland. Von N. Wecklein
 — die Bacchen. Von N. Wecklein
 Herodotos. Von Dr. K. Abicht. I. Band. 3. Aufl. 1. Heft. Buch I. neb
 Einleitung und Uebersicht über den Dialekt 1 Mk. 80 Pf. 2. Heft. Buch
 — II. Band. Buch III. u. IV. 2. Aufl.
 — III. Band. Buch V. u. VI. 2. Aufl. IV. Band. Buch VII. 2. Aufl.
 — V. Band. Buch VIII. u. IX. 2. Aufl. Mit 2 Karten
 Homer's Odyssee. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände in 4 Hefen
 6. u. 7. Aufl. Jedes Heft à 6 Gesänge.
 — — Anhang. 1. Heft 1 Mk. 50 Pf. 2., 3. u. 4. Heft
 — — Ilias. V. K. Fr. Ameis. 1. u. 2. Hft. à 90 Pf. 3. u. 4. Hft. u. II. Bd. 1. u. 2. Hft.
 — — Anhang. 1. Heft 1 Mk. 50 Pf. 2. Heft 75 Pf. 3., 4. u. 5. Heft
 Homer's Ilias. Von J. La Roche. 6 Hefte, je 4 Gesänge. 1—6. Heft. 2. Aufl.
 Horaz, Oden und Epoden. Von C. W. Nauck. 10. Aufl.
 — Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 9. Aufl.
 — Sermonen. Von A. Th. H. Fritzsche. 2 Bände
 Isocrates' ausgewählte Reden. Von O. Schneider. I. Bdchn.: Demonicu
 Euagoras, Areopagiticus. 2. Aufl.
 — — II. Bändchen: Panegyricus und Philippus. 2. Aufl.
 Livi, Titi, ab urbe condita liber I. Von M. Müller
 — — liber II. Von M. Müller
 — — lib. XXI u. XXII. Von L. Wölfflin. Jedes Buch à
 — — lib. XXIV. Von J. Müller. M. 1. — Buch XXV von dems.
 — — lib. XXVI. Von F. Friedersdorff
 Lucian, ausgewählte Dialoge. Von C. Jacobitz. I. Bdchn.: Traum
 Timon, Prometheus, Charon
 — — II. Bdchn.: Die Todtengespräche. Göttergespräche. Der Hahn
 — — III. Bdchn.: Demonax. Der Gescher. Anacharsis
 Lykurgos. Von C. Rehdantz
 Lysias' ausgewählte Reden. Von H. Froberg. I—III. Bändchen
 — — kleinere Ausgabe in 1 Band (Jedes 2 Hefte à 1 Mk. 50 Pf.)
 Ovid's Metamorphosen. Von J. Siebelis. 2 Hefte. 10. u. 9. Aufl.
 — Fasten. Von H. Peter. 2. Aufl. 2 Hefte
 Phaedri fabulae. Von J. Siebelis. 5. Aufl. Von F. A. Eckstein
 Plato's ausgewählte Schriften. I. Bändchen: Die Vertheidigungsrede de
 Sokrates. Kriton. Von Chr. Oson
 — — II. Bändchen: Gorgias. Von Chr. Oson
 — — Anhang
 — — III. Bändchen: Laches. Von Chr. Oson. 3. Aufl.
 — — III. Bändchen. 2. Heft: Euthyphron. Von M. Wohlrab. 2. Aufl.
 — — IV. Bändchen: Protagoras. Von J. Dörschle. 3. Aufl.
 — — V. Bändchen: Symposion von Hug
 — — VI. Bändchen: Phaedon von Wohlrab
 Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. I. Trinummus. 3. Aufl.
 — — II. Bändchen: Captivi. 3. Aufl. III. Bändchen: Menaechni. 3. Aufl.
 — — IV. Bändchen: Miles gloriosus
 Plutarch's Biographien. Von O. Siefert. I. Bd.: Philopoemen u. Flamininus
 — — II. Bändchen: Timoleon und Pyrrhos. 2. Aufl.
 — — III. Bändchen: Themistocles und Pericles. Von Fr. Blass
 — — IV. Bändchen: Aristides und Cato. Von Fr. Blass
 — — V. Bändchen: Agis und Kleomenes. Von Fr. Blass
 — — VI. Bändchen: Tiberius u. Gajus Gracchus. Von Fr. Blass
 Quintiliani Institutionis orat. liber X. Von Dr. G. T. A. Krüger. 2. Aufl.
 Sophokles. Von Gust. Wolff. I—IV. Theil: 2. Aufl. Aias. — Elektra. 3. Aufl.
 — Antigona. 3. Aufl. — König Oidipus. (Von L. Bellermann)
 Supplementum lectionis Graecae. Von C. A. J. Hoffmann
 Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2. u. 3. Aufl. 2 Bde.
 — Annalen. Von A. A. Draeger. 2. u. 3. Aufl. 2 Bände
 — Agricola. Von A. A. Draeger. 3. Aufl.
 — Dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 2. Aufl.
 Terenti Hauton Timorurnenos. Von W. Wagner. Phormio. Von Dziatzko.
 — Phormio. Von Dziatzko
 Theokrit's Idyllen. Von A. T. H. Fritzsche. 2. Aufl.
 Thukyides. Von G. Böhme. 3. u. 4. Aufl. 4 Hefte. Jedes Heft
 Vergill's Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte. (I.—III. Heft 2. Aufl.)
 — Bucolica und Georgica. Von K. Kappes
 Xenophon's Anabasis. Von F. Vollbrecht. 6. Aufl. 2 Bde.
 — Cyropädie. Von L. Breitenbach. 3. Aufl. 2 Hefte.
 — Griechische Geschichte. Von B. Büchsenenschutz. 3. Aufl. 2 Hefte
 — Memorabillen. Von R. Kühner. 2. Aufl.